TUNTURILATU

1/2019

Paavo Ahonen

Kaamosvaelluksen sisin olemus: Umpihankea ylämäkeen.

Vuosi vaihtui hiihtäen

3

Tulisiko sinusta Susi? 4–5

VaVa jälleen Susikyrössä 6–7

Täysi kuu houkutti Tsietsan väkeä 8–9

Owlan väkeä Kiisalla 12

Toimihenkilökoulutusta ja kevään tapahtumia

Kevättä kohti mennään vaikka ei ihan siltä tunnu.

Meillä Kymenlaaksossakin lunta on enemmän kuin Lapissa, liki 60 senttiä. Eli upeat hiihtokelit on täällä etelässäkin. Tosin onhan pohjoisessakin paukkuneet pakkaset ja upeissa maisemissa useat tunturilatulaisia ovat olleet kaamosvaelluksilla.
Ja mikä parhainta oman kerhon jäsenten mukana on myös ollut muiden kerhojen jäseniä.

Tässä kaamoksen aikaan oli toimihenkilökoulutus Tampereella 26. tammikuuta. Sinnekin ennätti noin 30 henkeä kymmenestä eri kerhosta. Uusiakin kasvoja oli mukana muutama.

Toimihenkilökoulutuksessa tuli esille, että tiedottamista pitäisi tehostaa niin Tunturiladussa kuin kerhojen sisälläkin. Tiedon pitäisi mennä myös kerhotoimikunnan ulkopuolellekin.

Johtokunta selvittää kotisivujen uudistamista siten, että niitä kerhojen nettivastaavien olisi helpompi käyttää.

Tapahtumien tiedottamista kannattaa jakaa myös Suomen Ladun tapahtumakalenteriin ja kokeilla myös paikallislehtiin.

Useassa kerhossa on vaihtunut puheenjohtajia ja sihteereitä.

Toivottavasti he ovat saaneet edeltäjiltään hyviä neuvoja.

Kevätpäivät- ja kokous ovat tällä kertaa Njallan järjestämänä Vuontispirtillä Enontekiössä 26.-28. huhtikuuta.

Siellä tulee esille Tunturiladun uudet säännöt hyväksyttäväksi. Niistä tulee etukäteistietoa TL:n nettisivuille ja jäsenille sähköpostitse.

Johtokunnan kyselytunti on jälleen ohjelmassa. Meiltä voi tosin kysyä asioita puhelimitse kuin sähköpostitsekin muulloinkin.

Kämppätalkoot lähestyvät myös kesäkuun alussa.

Sinne tarvitaan tekeviä käsiä ja innokasta talkooporukkaa. Samalla pääsee tutustumaan eri kerhojen jäseniin.

Toivottavasti tämä vuosi tuo Tunturiladun toimintaan uutta pirteyttä. Saisimme uusia jäseniä ja nuorta polvea innostumaan retkeilystä ja vaeltamisesta pohjoisessa.

VaVa-leiri, joka jäi viime vuonna väliin tuo toivon mukaan näitä uusia tunturilatulaisia mukaan nauttimaan pohjoisen erämaista retkeillen.

Kesäpäivät on myös tänä vuonna ja luonnon helmassa Evon retkeilyalueella. Majoituksena on teltta tai muu majoite. Rohkeasti mukaan nauttimaan metsäluonnosta.

Näkemisiin sitä ennen kuitenkin Vuontisjärven rannalle Vuontispirtille tai lähiseudulle kokoustamaan ja tietty hiihtämään tai muuten nauttimaan tuntureiden tunnelmasta.

Tuula Forström
tuula.forstrom@tunturilatu.fi
Tunturiladun puheenjohtaja

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku-lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Tuula Forström
Marjapolku 2 b10 45360 VALKEALA
puh. 040 718 1642
tuula.forstrom@tunturilatu.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@tunturilatu.fi
Tiedotustoimikunta 2019:
Satu Ojala (pj), Iitu Gerlin,
Tuula Forström, Mikko Suominen.
sähköposti: tiedotustoimikunta@tunturilatu.fi
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2019:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**6.5.**	**7.6.**
3	**16.8.**	**16.9.**
4	**1.11.**	**2.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20,
00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Seuraava numero

Tunturilatu-lehden kesäkuun numeron ilmestymistä on aikaistettu kymmenellä päivällä. Lehti ilmestyy 7. kesäkuuta 2019.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava 6.5. 2019 mennessä osoitteella satu.ojala@tunturilatu.fi.

KANNESTA KANTEEN

Erämyytit testauksessa

Hannu Räisänen: Erämyytit, 183 s. Kustantaja Metsäkustannus

Luontoon ja Lappiin liittyy paljon mystiikkaa. Ihminen on vuosituhansia eräillyt ja sana eränkäynti metsästyksenä ja luonnossa kulkemisena on iskostunut mieliimme.

Toimittaja **Hannu Räisäse**n innoittajana on ollut TV:ssäkin tuttu Myytinmurtajat -ohjelma, jossa kyseenalaistetaan asioita. Näin kirjoittajakin alkoi tutkia eräharrasteiden myyttejä ja tuloksena on mielenkiintoinen kirja.

Kirjan alussa on kerrottu, miten veneessä piti ongella oltaessa olla hiljaa, muuten kalat kaikkoaisivat. Myöhemmin on ilmennyt, että tästä vain puolet on totta.

Esipuheessa kuvataan myyttejä ja niiden käsittelyjä. Kirjassa on kuvattu kolmisenkymmentä myyttiä, joihin on etsitty kokemusperäistä ja tieteellistä vahvistusta.

Tunturilatulaisille sopii hyvin myytti, että Trangia -keittimen keitin menee rikki polttamalla. Tätä ei kokemusten ja keittimen valmistajan kokemusten mukaan kuitenkaan ole todettu. Yksi keitin kymmenestätuhannesta voi olla vioittunut ja tästä on tällainen myytti syntynyt.

Eli hyvin hoidettuna Trangia on ikuinen retkikaveri.

Myyttinä pidetään myös kelopuiden kiertymistä oikealle. Tämä pitää paikkansa noin 80 prosenttia, joten myytti ei pidä paikkaansa.

Useissa erätaitokisoissakin on kysytty, mistä luonnossa voi todeta, missä on pohjoinen.

Yhtenä vastauksena on kelpuutettu, että puiden pohjoiskyljessä on vähemmän sammalia ja jäkäliä. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, mutta kivien ja kantojen kyljistä tarkka sammaltutkija voi päätellä, missä on pohjoinen.

Yksi tunnettu myytti pitää paikkansa, sillä puisessa kuksassa juoma pysyy lämpimänä, vaikka ulkopinta olisi viileä.

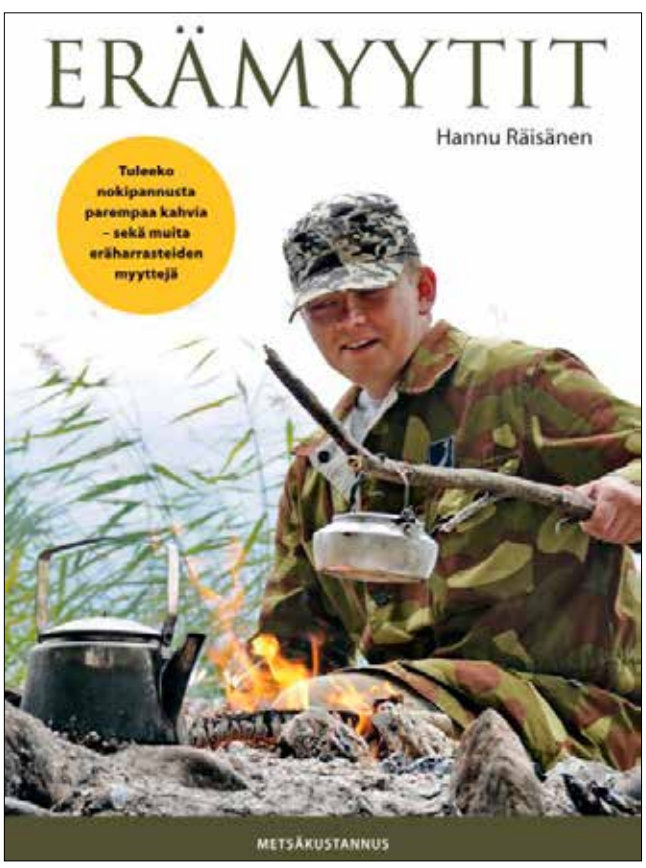
Eli kuksasta voi aina juoda kuumaakin juomaa käsiänsä polttamatta. Tämä onkin monelle tuttua.

Räisänen on koonnut kirjaansa hyvät myytit, joista osa pitää paikkansa ja osa ei. Mielenkiintoista on kuitenkin lukea, miten hän on asiat todentanut ja selvittänyt.

Kaikkiin käsiteltyihin myytteihin liittyy lähdeluettelo, joista asioihin voi tutustua paremmin. Kirjassa on monipuolinen värivalokuvakuvitus sekä muutamia piirroksia ja karttoja.

Suosittelen vaikka saunailtojen keskustelujen pohjaksi tai oman erätietämyksen lisäämiseksi.

Antti Karlin

Erämyytit-kirjassa murretaan myytti kelopuiden kiertymisestä oikealle.

Paavo Ahonen

Lumikero keskipäivän auringossa.

Sirpa Karvonen

Montellin majalle tauolle ennen viimeisiä laskuja Susikyröön.

Kuunsirppivaellus 2018-2019

Lauantai 29.12.
Lähtö aamulla Susikyröstä autoilla Hettaan. Tavaroiden lastaus pimeässä sujui varsin mallikaasti huomioiden sen, että yhdeksän hengen tavarat täytyi mahduttaa yhteen peräkärryyn ja kahteen autoon.

Matkaan päästiin lähes ajallaan lempeässä lumisateessa ja viiden asteen pakkasessa.

Hetassa, Hetan Kodan rannassa varusteltiin itsemme matkaan pimeän väistyessä hämäräksi. Järven/joen yli tasaisella kohti vastarantaa. Talvireittiä seuraillenlähdimme kohti Pyhäkeron kämppää.

Nuutisen Eeron perheen koirat intoutuivat taistelemaan heti alkumatkasta. Toisella oli purtu tassu ja toisella purtu korva. Saattomatkalla ollut Eero lähtikin paikkailemaan koiria (ja itseään) Susikyröön.

Me jatkoimme välillä umpisessa (lunta 30–40 senttiä) ja välillä kelkkareitin pohjaa. Soile teki latua lähes koko matkan. Me muut seurasimme kuuliaisesti, mutta rikoimme varusteita yllättävän paljon, vaikka maasto oli helppo.

Yksi suksisauva rikkoutui ja yhdet susksisiteet hajosivat. Varasauva ja varasukset tulivat siis heti käyttöön. Mutta matka saatiin jatkumaan!

Kämpää lähestyttäessä taivas näytti kauneimpia värejään. Uskomatonta pinkkiä, oranssia ja sinistä. Kämpällä oli kolmen hengen porukka koirineen, mutta sopu sijaa antoi. Osa porukoista yöpyi teltoissa ja osa kämpässä. Illalla sai sulatella lunta ruokaja juomavedeksi tuvan kaasuhellalla joten se kävi suht nopsasti. Toivottavasti uni maittaa, nukuttaisi nimittäin.

Matkaa tehty noin kahdeksan kilometriä.

Herätys klo 6 tai jotain.
Yö meni tetassa koiran kanssa suht hyvin, merkkasi vain murinalla jokaisen vessassa kävijän.

Telttojen purku sujui suht hyvin. Kuusi telttaa oli purettu. Yhdeksän jälkeen lähdimme Pietarsaaresta kotoisin olevan kahden naisen ja miehen ja kolmen koiran edelle, koska heillä oli kovempi matkanopeus.

Maire ja Merja hiihtämään hitaampana heti perään. Muu porukka lähti vanhaa latuuraa seuraten kohti Sioskurua. Alkumatka oli loivaa nousua kurulle ja poikki moottorikelkkareitille asti. Siellä noin neljän kilometrin päässä alkoi muutama jyrkempi nyppylä, jotka tuntuivat jaloissa. Sitten oli mukava kuru hiihdellä, oli kapeaa, nousua ja ja laskuja, ahkiot meinasivat kaatua. Tarvittiin ahkion pystyssäpitäjiä parhaissa rinteen paikoissa. Oli niin kaltevaa ja tuiskulunta. Reitti nousi tunturiin, josta puuttui melkein lumi, kaikki vähäinenkin kasvillisuus näkyi.

Lunta löytyi kumminkin laaksoista.

Kämpän jo näkyessä Paavo laski kurua ja pipo hävisi näkyvistä. kuului vain huuto, kävikö miten?

Vastaus Perr.

Merja heitti sukset suosiolla pois ja lähti laskeutumaan rinnettä ja tuli huuto, ”Tällä on muuten lunta!

Mäki tultiin alas kahdella muulla kaatumisella, tosin Juha H kaatui jo ylämäessä kun hiihti risun lenkkiin. Ahkion kanssa nousu on todella vaikeaa, yritä irroittaa ensin reppu ja sitten valjaat ja olet vielä pikkuisen kireyksissä ahkion joko työntäessä tai vetäessä.

Kämppä oli vielä puolilämmin edellisen yön virolaisten jälkeen vai oliko Pietarsaaren porukka käynyt syömätauolla mökissä?

Ilta meni ruokaa laittaessa, huomisia eväitä tehden ja retkijuttuja kertoen. Juha V nukkuu teltassa.

Uudenvuoden aatto
Aamuvirkut pakkasivat tavarat hyvissä ajoin.

Lähdimme puoli yhdeksältä kipuamaan jokseenkin hikistä nousua. Jalat sai hyvin hapoille. Kuunsirppi ja auringon kajo saattelivat meidät matkaan. Muutama ensimmäinen tunti saatiin hiihtää tyynessä, kivassa säässä. Puolessa välissä maasto muuttui ja samalla myös sää. Rapsakka tuuli lennätti lunta, mutta ei haitaksi asti.

Matka taittui mukavasti lukuunottamatta kolmea pikku haaveria. Yksi tosin vähän isompikin haaveri. Merjalta irtosi nousukarvojen kärkilenkki ja side hajosi. Paavo veti ritolat ja aisat meni poikki. Henkilövahingoilta vältyttiin. Itsetunto koki kovemman kolhun kuin vartalo.

Mökkiä etsittiin hyvä tovi, mutta löytyihän se sitten. Pikkuinen mökki keskellä metsää. Edelliset kävijät olleet marraskuussa. Hyvä sopu tilan antaa. Kolme jäi ulos nukkumaan ja viisi änkesi mökkiin. Hyvä ja mukava päivä.

Illalla oli uudenvuoden tähtisadetikku-show, uudenvuoden ilotulituspata ja miniskumppa.

1. 1. 2019.
Aamu käynnistyi myrskyvaroituksissa ja naurussa (jälkimmäinen tietää huonoa onnea)

Matkaan lähdettiin vasta yhdeksän maissa koska alkumatka oli metsässä ja hämärässä vaikea kulkea Rautuojan ylitys onnistui aluksi suunnitellussa paikassa, vaikka jäätä ei ollut joka paikassa, mentiin sukset ja ihmiset erikseen ahkioiden kanssa. Sitten alkoi melkein kokopäivän kestänyt umpihankihiihto. HUH. Edellämenijää vuoroteltiin, kaikki tekivät osansa.

Matkamme kulki Rautuojan autiotuvalta etelään puron vartta sitten kohti Outakankielistä, kunnes olimme suolla Outakan eteläpuolella. Iltapäiväkolmelta, kun alkaa hämärtää ja pitäisi etsiä telttapaikkaa.

Pohjoistuuli oli tuolloin (lähes) myrskylukemissa. Pidimme tauon, ja päätimme jatkaa matkaa. Olosuhteet toivat mieleeni tv-ohjelman noin viisi vuotta sitten, kun joku yritti lähestyä etelänapaa. Kova sivutuuli, lumi vilisi silmien edessä, tähdet näkyivät onneksi taivaalla (suunnistettiin niitä apuna käyttäen) ja hämärä.

Onneksi selvittiin!!! Oltiin illalla puoli kahdeksan maissa Pahakurun autiotuvalla. Pidettiin tauko ja (enemmistön) päätöksellä päätettiin jatkaa matkaa vielä Hannukurun autiotuvalle. Tuo kaksi kilometriä oli vain tosi haastava maasto ja meillä meni yli kymmeneen asti ennen kuin noustiin nelivedolla, siis käsiä avuksi käyttäen autiotuvan mäelle.

Onnellinen joukkio perillä, IHAN HUIPPUTIIMI!!!

Osa porukasta kävi vielä alkuyöstä saunassa (ihanan pehmeät löylyt). Ja huomenna ansaittu lepopäivä.

Päivän motto: PPP (Purista Perseestä Perkele)

Sirpa Karvonen

Tuumaustauko ennen laskeutumista Sioskurun kämpälle.

2.1.2019
Keskiviikko, lepopäivä. Heräiltiin rauhassa lepopäivään kukin omaan tahtiin ja palasteltiin.

Huumorinkukka on kukkinut tällä reissulla. Paavo on ollut porukkaan hyvin, hyvin tyytyväinen.

Soile, Juhat ja Paavo tekivät päiväretken Suaskurun kodalle samalla avaten uraa seuraavalle päivälle. Vastaan tuli neljän nuoren naisen ryhmä, joka oli yöpynyt kodalla. Olivat matkalla Pahakurun kämpälle.

Reitti oli jo valmiiksi kohtalaisessa kunnossa nyt on huomista varten kunnon baana. Kodalta poroaidalle pitäisi myös olla kohtalainen ura. Pakkasta oli noin 13 astetta ja matkaa tuli edestakaisin noin 12 kilometriä.

Tiedustelurissun jälkeen maisuikin sitten hieno Hannukurun sauna. Illalla letunpaistoa ja Rummikubin pelaamista.

3.1.2019, Hannukuru-Nammalakuru.
Hannukurusta poroaidalle hiihdettiin valmista jälkeä pitkin kolme tuntia ja yhdeksän km.

Sen jälkeen alkoi haastava osuus kun noustiin Montellin majalle. Siinä meni iltapäiväviiteen. Tunturissa oli kunnon tuuli ja lunta tuli niin, että tarttui vaatteisiin. Montellin majalle jäi kaksi yöksi ja loput kuusi jatkoi tuulessa ja tuiskussa Nammalakuruun. Kämpällä oli jo kahdeksan henkilöä. Kaksi nuorta kaveria lähti nukkumaan kuusen alle.

Näin ensikertalaisena on ollut mahtava ja haastava vaellus erittäin mukavassa seurassa. Olen myös tuntenut vaelluksen turvalliseksi. Tänään sain käyttöön uuden vetovyön joka on ollut erittäin hyvä.

4.1. 2019, Nammalakuru – Montellin Maja – Susikyrö
Odoteltiin aamulla Kirsin kanssa Montellinmajalla pääjoukkoa joka yöpyi Nammalakurussa.

Pääjoukko saapui hieman kymmenen jälkeen. Pieni tauko ja matka jatkui Susikyröön.

Ahkioihin viriteltiin jarrutusköysi koska edessä oli jyrkkiä alamäkiä. perille päästiin nopeasti ja vastassa oli lämmin sauna ja hirvikeittoa.

Osa porukasta lähti kohti kotia heti syönnin jälkeen.

Siivottiin tupa yhdessä. Aamulla lähdetään kotiin n. klo 6.

Kiitos kaikille hienosta reissusta.

Päiväkirjan kirjoittivat reissuun osallistuneet tsietsalaiset ja kavtsilaiset. Kirjoittaja vaihtui joka päivä.

Susijärjestelmä on osa Tunturilatua

Marita Maula

Lapista haetaan Tunturiladun tunnuslauseen mukaisesti erätaitoja ja elämyksiä. Etenkin nyt hanget kutsuvat etelän väkeä Lappiin. Susijärjestelmä houkuttelee kartuttamaan erätaitoja.

Tunturisusijärjestelmä on ollut yhdistävä tekijä Tunturiladussa.

Koko Suomen kattavan yhdistyksen jäsenistö on saanut näin kokea yhteenkuuluvuutta. Ensimmäiset sudet vihittiin Tunturiladussa 1947. Vuosien kuluessa tunturiretkeily ja vaeltaminen ovat muuttuneet. Nykyiset susisäännöt ovat vuodelta 1997, historian havinaa siis jo monen nuoremman mielestä.

Tunturivaeltajan säännöt, myös Tunturisusijärjestelmän tärkeä osa, ovat luonnossa liikkujan tärkeitä ohjeita.

Säännöissä on korostettu asioita, jotka on hyvä ottaa huomioon kulkijan turvallisuutta ajatellen. Nykyajan välineet luonnossa kulkemiseen, niin suunnistuksen, kuin varusteidenkin osalta ovat helpottaneet asioita.

Vanhat ohjeet on silti hyvä huomioida soveltaen nykypäivään. Eksymisistä ja retkeilijöiden menehtymisistä erämaahan voidaan edelleen valitettavasti lukea vuosittain.

Retkeilyalueiden roskaantuminen ja kuluminen ovat lisääntyneet. Toivottavasti tunturilatulaiset muistavat jo muinoin kirjoitetut säännöt: *Opi tuntemaan luonto ja suojele sitä.*

Aikojen kuluessa Tunturisusijärjestelmä on muotoutunut nykyisen kaltaiseksi ja on jatkuvan muutoksen edessä edelleen, toivottavasti.

Erilaisia haettavia susiarvoja ovat nykyään Outasusi, Tunturisusi ja Johtajasusi. Nämä ovat saavutettavissa tehtyjen vaellusten vaativuuden ja vaeltajan taitojen perusteella.

Johtokunnan myöntämiä huomionosoituksia ovat Ikäsusi ja Kunniasusi. Nämä ovat henkilön ansioista myönnettyjä arvonimiä Tunturilatujärjestön ja eräretkeilyn eteen tehdyn työn tunnustukseksi.

Tunturiladulla on myös huomionosoitusjärjestelmä, joka ei ole sidoksissa tunturisusijärjestelmään. Tunturiladun eteen tehtyä työtä voidaan huomioida muun muassa susipannulla.

Haettavien susiarvojen osalta on tehty sääntöjä, niin vaadittujen suoritusten, kuin taitojenkin osalta. Nämä säännöt ovat luettavissa Tunturiladun nettisivuilta ja uusille jäsenille jaetussa materiaalissa.

Säännöille pitää myös olla tulkintaohjeet ja organisaatio niiden tulkintaan. Tunturilatujärjestössä on Susivaliokunta, joka muista valiokunnista poiketen valitaan Susien kokouksessa vuosittain. Muut valiokunnat ovat johtokunnan valitsemia.

Susivaliokunta ottaa hakemukset vastaan ja haastattelee hakijat tutustuakseen hakijoihin. Osa eri susiarvoihin vaadituista tiedoista selvitetään nimenomaan keskustellen hakijan kanssa, pelkkä kirjallinen selvitys ei riitä. Säännöt on kirjattu aikanaan ja maailman muuttuessa niitä pitää soveltaa tähän päivään, kuitenkin tasapuolisesti.

Susivaliokunta on pyytänyt jäsenistöltä mielipiteitä järjestelmän uusimisen tarpeista ja on kokoamassa ryhmää uusien sääntöjen ja tulkintojen tekemiseksi.

Aleksis Kivi on kirjoittanut ”…niin muuttuu maailma, Eskoseni.” Meidän on kysyttävä itseltämme, ja myös kuunneltava toisten mielipiteitä; onko tarvetta nykyisenkaltaiselle Susijärjestelmälle tai siitä sovelletulle järjestelmälle?

Susivaliokunta on myös järjestänyt kilpailun, joka julkistettiin viime lehdessä: **Susijärjestelmän kehittämisen** yhteydessä on toivottu myös susimerkin ja käyttösääntöjen uudistamista.

Vanhasta merkistä ei haluta kuitenkaan kokonaan luopua ja onkin esitetty idea, että nykyinen merkki jäisi juhlakäyttöön ja sen rinnalla olisi uusi arkikäyttöön helpommin soveltuva tunnus.

Uuden tunnuksen koko voisi olla pienempi, materiaali joku muukin kuin kangasmerkki sekä käyttösäännöt vapaammat, esim. merkin voisi kiinnittää mihin tahansa haluamaansa paikkaan.

Vuosien saatossa on ollut kritiikkiä susijärjestelmää kohtaan ja susiksi hakeutuvia on ollut viime vuosina harvalukuinen joukko. Joka vuosi susia on kuitenkin Susiaisissa vihitty.

Syyskokouksen yhteydessä pidettäviä Susiaisia on myös arvosteltu eri perusteilla. Kuitenkin iso osa joukostamme myös haluaa syyskokouksen ja syyspäivien yhteyteen perinteiset Susiaiset.

Susivihkimisen ohjelmaa on jo muutettu ja muutetaan jatkossakin. Saamelaisten pukua on käytetty aiemmin tilaisuudessa, mutta nyt siitä on luovuttu saadun palautteen perusteella.

Susijärjestelmä on muuttunut reilun 70 vuoden aikana useaan kertaan ja toivottavasti muuttuu jatkossakin jäsenistön toiveiden mukaiseksi.

Yhdistys toimii vain jäsentensä hyväksi ja jäsenet ohjaavat tulevaisuuden suuntaviivat, tai sitten ei yhdistyksellä ole toimintaedellytyksiä ja toiminta loppuu.

Tunturilatu on koko maan kattava yhteisö ja toiminta suuntautuu nimensä mukaisesti tunturialueelle, Lappiin. Tunturiladun tukikohdat pohjoisessa ovat myös tärkeä jäsenistön voimavara, ja monen tunturilatulaisen syy pysyä yhdistyksen jäsenenä.

Susiaiset Susikyrössä ovat olleet monelle meille mieleenpainuva tapahtuma muutaman vuoden välein, unohtamatta myös tunturikerhojen järjestämiä tapahtumia muualla Suomessa.

Juhani Lahtinen
Tunturisusi
Susivaliokunnan jäsen

Lopultakin toteutin poikavuosien haaveen

Jollen ihan väärin muista kuulin Tunturisuden arvonimestä joskus jo teinipoikana ollessani partiossa. Siitä on kauan. Muistan miettineeni, että mitenkähän sitä saisi tehtyä kaikki vaadittavat vaellukset ja muut vaadittavat kommervenkit. Tuntui etäiseltä ajatukselta, mutta kuitenkin saavutettavalta.

Enpä niitä silloin lähtenyt suorittamaan. Opiskelu, työpaikat, paikkakuntien vaihto ja viimeisenä niittinä ulkomaille muutto haihdutti ajatukset Sudeksi hankkiutumisesta.

Kun sitten viimein kotiuduttuani liityin oikeasti Tunturiladun jäseneksi sain jäsenpaketin mukana myös Tunturisusivaatimukset.

Hetkeksi tuli nuoruus mieleen ja alkoi itää ajatus, ehkä sitä vielä vanha sen verran taipuu, että saisi tarvittavat vaellukset tehtyä ja muutkin suoritukset vaadittavalle tasolle. Olihan sitä aikojen kuluessa eräitä kertoja tullut napapiiri ylitettyä joten minulla oli hyvät pohjat arvonimen hankkimiseen.

Jokunen vuosi meni taas ja pitkät vaellukset jäi tekemättä ja tonniset huiput käymättä. Lyhyempiä vaelluksia kylläkin mutta latu meni laaksoja myötäillen.

Tunturisusius tuntui juoksevan pakoon. Kuitenkin ajatus siitä että haluan tähän joukkoon eli vahvana.

Onneksi järjestelmä on rakennettu nousujohteiseksi ja mukaan on otettu Outasusi-arvonimi. Olkoonkin että se on tarkoitettu ikähaitarin toiseen päähän missä itse olen, eli minua kymmeniä vuosia nuoremmille erämaiden kulkijoille ensiaskeleeksi Susipolulle.

Viimeistä edellisessä Susiaisissa sitten minutkin Outasudeksi vihittiin.

En tarkkaan tiedä miten Susivaatimukset ovat aikojen kuluessa muuttuneet, mutta nykyisellään tuntuu olevan hyvin vähän henkilöitä jotka tulevat Susi-säätyyn vihityiksi.

Viime kierroksella vaatimukset Tunturisudeksi kovenivat. Halukkuutta Susimerkin suorittamissen tuntuu olevan niukanlaisesti. Vaikuttaneeko asiaan yhdistyksen ikäjakauma?

Useissa tilaisuuksissa olen ollut vanhemmasta päästä yleisöä, mutta Tunturiladun tapaamisissa olen junioripuolella. Ilokseni olen kuitenkin huomannut että aktiviteeteissa on myös nuorempaa polvea.

”Nuorison” kanssa keskustellessani aiheesta tuntuu siltä, että heillä ei ole tietoa susijärjestelmästä ja sen vaatimuksista.

Kun keskustelu etenee suoritusvaatimuksiin, ensimmäiset kommentit tulevat huippujen keräämisestä ja seuraavat tulevat pitkistä vaelluksista joiden kestoksi normaalikuntoiselle perheelliselle tulee niin pitkiä ajallisesti, että se vaatisi melkoista panostusta ajankäytön ja perhesuhteiden kustannuksella.

Valinta on monelle vaikea.

Miettii **Paavo Ahonen**

Lea Horto

Ja näin minusta tuli susi, vierelläni noita ja tunturisusi Raiski.

Susivaliokunta 2019

Marita Maula puheenjohtaja
marita.maula@tunturilatu.fi
Anja Kylävalli
anjakylavalli@gmail.com
Juhani Lahtinen
juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Sirkka-Liisa Markkanen
sirkkaliisa.markkanen
@gmail.com
Raimo Pahkala
raimo.pahkala@nic.fi
Hanna-Mari Sinilehto
hanna.sinilehto@gmail.com

Nyt on hyvää aikaa tutkiskella muistiinpanojaan ja laittaa susianomuskaavake valmiiksi toimitettavaksi susivaliokunnalle.

Susianomuskaavakkeet sekä susisäännöt löytyvät Tunturiladun nettisivuilta. Puuttuvan vaelluksenkin ehtii vielä hyvin hoitaa. Susivaliokunnan ja susikokelaan tapaaminen järjestetään Tunturiladun kevät- ja kesäpäivien yhteydessä. Toivomme etukäteisilmoittautumista haastattelutilaisuuteen. Tarvittaessa tapaaminen sovitaan muuhunkin ajankohtaan!

Hakemuksen voi postittaa:
Marita Maula, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki
tai sen voi antaa susivaliokunnan jäsenelle.

Ottakaa rohkeasti yhteyttä kerhojenne susiyhdyshenkilöihin tai susivaliokuntaan kaikissa mahdollisissa susiasioihin liittyvissä kysymyksissä.

Susiyhdyshenkilöt susiksi aikovien tukena

Kerhoihin on nimetty susiyhdyshenkilöitä, jotka kannustavat kerhojen jäseniä hakemaan susiarvoja ja auttavat tarvittaessa susihakemusten laatimisessa. Tässä esittäytyy joukko yhdyshenkilöitä.

Sirkka-Liisa Markkanen
Okta
Tunturisusi 1647
Uusi susivaliokunnan jäsen

Olen syntynyt 19.7.1947 Varkaudessa, Savon sydämessä. Kajaanissa olen asunut lähes 50 vuotta.

Tunturikerho Oktaan olen kuulunut 15 vuotta. Tunturisusi olen ollut vasta kaksi vuotta.

Lapin retkeilyä olen harrastanut koko aikuisikäni, talvivaelluksia kuitenkin vasta tunturilatulaisena.

Viime vuosina olen vaeltanut myös Norjan ja Ruotsin Lapissa. Metsässä ja tunturreilla retkeily on parasta (ehkä saunan ja uinnin ohella) mitä tiedän.

Vesiensuojelu on ollut erityisosaamiseni työelämässä.

Minulla on kaksi lasta ja kolme lastenlasta.

ta ja ajatuksia järjestelmän kehittämisestä tulevaisuudessa.

Myös Tunturiladun koulutustoimikunnan puolesta haluaisin kannustaa kaikkia osallistumaan retkille tai vetämään kerhojen vaelluksia. Näin kokemus ja susivaellukset karttuvat retki retkeltä ja kerhojen toiminta on runsasta.

Paavo Ahonen
Kavtsi
Outasusi no 62

Olen aloittanut retkeilyn jo 13-vuotiaana ollessani Kouvolassa partiossa. Ensin nykyisen Repoveden kansallispuiston maisemissa ja jonkun kerran Lapissa.

Ensimmäinen pitkä vaellus rippikouluvuonna Saariselällä, jonka pituus oli hieman yli sata kilsaa, nykymittapuulla kehnoilla varusteilla.

Pitkän, toistakymmentä vuotta kestäneen tauon jälkeen taas aloitin lapinretkeilyn, ensin viikon kevätvaelluksilla eri puolilla Lappia, lähinnä kuitenkin Vätsärin alueella. Nämä kutistuivat sitten viikon leireilyksi pilkkijärvien rannoille.

Jokunen vuosi sitten löysin kaamoksen taian ja olen ollut nyt neljänä vuonna peräkkäin kaamosaikaan vaelluksella. Näiden lisäksi edelleen keväinen pilkkiretki kuuluu kevään ohjelmaan.

Lisäksi retkiohjelmistoon kuuluu Kavtsin syksyiset ja keväiset viikonloppuretket ja satunnaiset omat lyhyet retket. Ehkä vielä joskus kunnon kevät- ja kesävaellus.

Pauli Hulkkonen
Ovtsi
Ikäsusi no 96

Liityin Tunturilatuun 1971 loppuvuodesta Lahja Hirvosen suosittelusta. Olin jo silloin käynyt puoli tusinaa kertaa Lapissa, joten tiesin mistä on kysymys.

Tunturisudeksi minut vihittiin Helsingin Karjalatalolla 1975 yhdessä vaimoni Irman ja 51 meille vielä silloin tuntemattoman jäsenen kanssa. Seurasi 14 vuoden jakso, jolloin Lapin-käyntejä oli keskimäärin kolme vuosittain, joista huomattava määrä tunturivaelluksia. Vuonna 1987 tehdyn johtajasusivaelluksen (405 kilometriä) seurauksena sain johtajasudeksi vihkimisen Ovtsin omissa susiaisissa vuonna 1989.

Jostakin syystä (jota tiedä en) minut vihittiin ikäsudeksi 2005.

Susiyhdyshenkilönä olen ollut koko yhdyshenkilöajan. Pyrin auttamaan aina kaikkia, joita susiasia kiinnostaa. Kiinnostuksen luomiseksi näytän silloin tällöin kuvaamiani videoita asiaan liittyvistä tapahtumista. Nyt on tullut aika, jolloin pitäisi löytää minulle seuraaja susiyhdyshenkilönä. Toiveita löytymisestäkin on.
PS. Valokuvan löytäminen itsestäni on todella vaikeaa, kun olen yleensä kameran takana.

Anja Kylävalli
Logi
Johtajasusi no186

Toimin Login susivastaavana. Tunturisudeksi tulin Susikyrössä samalla kertaa, kun Pekan-Oskari sai nimensä ja johtajasudeksi sitten pari vuotta myöhemmin Rantasalmella ja siellä tulin myös valittua susivaliokuntaan.

Tunturiladussa olen ollut mukana kohtuullisen lyhyen aikaa, mutta Lapissa olen vaeltanut ja retkeillyt koko aikuisen ikäni ja vähän jo sitä ennenkin.

Juhani Lahtinen,
Geatki
Tunturisusi no 1622

Juhani Lahtinen, Geatki, Satakunta. Tällä hetkellä myös kerhon pj. ja Susivaliokunnassa jäsenenä.

Hannu Liljamo
Owla
tunturisusi no 1641

Tunturisusijärjestelmä on tärkeä osa Tunturilatua

Olen Lapinkävijät Owlan susiyhdyshenkilö ja kannustan jäseniämme hakemaan susiarvoa. Susiarvon Outasusi tai Tunturisusi hakemisen voit aloittaa keräämällä Minusta tulee Tunturisusi-vihkoseen tunturivaelluksesi ja tunturihuiputuksesi.

Tunturisusijärjestelmä tukee sinunkin turvallista liikkumista tunturissa.

Selvitä osaltasi vihkosesta löytyvät hakemasi susiarvoon vaaditut tieto- ja taitosuoritukset, joista käydään keskustelua hakiessasi susiarvoa.

Tervetuloa tunturisusien joukkoon.

Raiski Palosaari
Njalla
Tunturisusi no. 1650

Ollut täysi susi jo reilun vuoden ja kannustan muitakin suseilemaan

Onni Voutilainen
Kumpe
Tunturisusi 1645

Olen kohta 73-vuotias elämän ihmettelijä Joensuusta. Tunturisudeksi ”muutuin” vuonna 2014 Naapurivaarassa Sotkamossa.

Susiyhdyshenkilönä seuraan ja osallistun susitoiminnan kehittämiseen ja välitän kumpelaisten tuumailuja susijutuista eteenpäin sekä tietenkin innostan ja rohkaisen kerhomme jäseniä hankkiutumaan susien hienoon joukkoon.

Hanna-Mari Sinilehto
Kolbma
Johtajasusi no 187

Olen toiminut Kolbman susiyhteyshenkilönä järjestelmän olemassaolon ajan ja ollut susivaliokunnassa mukana vuoden 2018 alusta.

Jäsenvuosia Tunturiladussa on yli 30. Tavoitteenani on kannustaa ja opastaa asiasta kiinnostuneita hakemaan susiarvoja sekä myös välittämään susivaliokunnalle ideoi-

Mikko Suominen
tunturisusi no 1649

Luonnossa liikkuminen, etenkin vähän kuljetuilla alueilla, on ollut lähellä sydäntäni lapsuudesta asti.

On hienoa päästä näkemään ja kokemaan luonto sen keskeltä ja tuntea olevansa osa sitä.

Tavoitteenani on päästä kaupunkielämää pakoon pariksi kuukaudeksi vuosittain, etenkin keskellä kesää, vaikka monet hyönteisiä karttavatkin.

Alueiden valinnalla voi vaikuttaa paljon viihtyvyyteen silloinkin. Eniten nautin kesävaelluksista paljakoilla. Tunturiladun piiristä löytyy niin mukavaa retkiseuraa, kokemusta ja neuvoja, kuin myös hyviä ideoita vaelluskohteiksi.

Kalastus ja valokuvaus ovat jännittäviä harrastuksia itse vaeltamisen lisukkeina ja suosittelen niitä kaikille.

Kesällä jälleen VaVa-leirille Susikyröön

Vuoden tauon jälkeen Tunturiladun ohjelmassa on Vauvasta vaariin ja muorista mukeloon-leiri Susikyrössä. Leiri on heinä-elokuun vaihteessa.

Leirin järjestelyistä vastaa Tunturilatu, mutta vetovastuun kantavat **Raimo Pahkala**, **Raiski Palosaari** ja **Satu Ojala.**

–Toivomme leiriläisiksi 6–16-vuotiaita nuoria joko vanhemman tai isovanhemman seurassa, tai vaikka kummitädin, jotka haluavat jakaa leirikokemuksia näin nuoremmille sukupolville, sanoo VaVa-leirin ”isä” Raimo Pahkala.

Leiri on suunniteltu niin, että niin majoittuminen kuin ruokailutkin tapahtuvat Susikyrössä. Sisätiloihin mahtuu yöpymään reilut 20 leiriläistä, mutta tarkoitus on, että mahdollisimman moni yöpyisi teltoissa. Näin leiriläiset pääsevät aitoon leiritunnelmaan.

–Leirin ohjelmassa on kalastusta, erätaitojen opettelua, melontaa ja tottakai sitä ihan aitoa leirielämää iltanuotioineen, sanoo ohjelmapuolesta vastaava Raiski Palosaari.

Leiriin liittyy yksi vaellus, jolloin yövytään maastossa.

–Ruoka valmistetaan Susikyrön keittokatoksessa. Ruokailusta vastaa kerhomme Geatki ja pääemäntänä toimii Kaija Lahtinen. Tarkoitus on, että leiriläiset opettelevat myös leiriruokien valmistamista annetuista raaka-aineista. Yhtenä päivänä leiriläiset valmistavatkin itse ateriansa, kertoo Satu Ojala.

Jo nyt kannattaa varata heinä-elokuun vaihde leiriä varten ja miettiä jo iltaohjelmia, sillä leiriläisten panos iltaohjelmissa on suuren suuri.

Leirille lasten kanssa osallistuvat aikuiset ovat vastuussa leiriläisestään ja tehtäviä riittää myös aikuisille.

–Leiriläisten on hyvä huolehtia myös omasta vakuutusturvastaan. Jokaisella on hyvä olla oma matka- ja tapaturmavakuutus, sanoo Raimo Pahkala.

Kesällä 2013 VaVa-leiriläiset retkeilivät Piippokerolle.

Jouluja Susi-Talaksella

Tunturiladun Susi-Talas on joulun viettoon paikkana mitä parhain: on rauhaa, on lunta ja usein pakkasta sekä revontulien loimuja.

Viihtyisä hirsitupa ja hyvä sauna luovat sellaiset vanhan ajan joulun puitteet, joista kaupunkilainen unelmoi.

1970-luvun lopulla joulun alla hiihdin myöhään illalla Mustolasta Talakselle järvireittiä pitkin.

Pakkasta oli reilusti, pilvet olivat matalalla ja siksi kaamoksen hämärä oli synkkä. Oli vaikeata erottaa järvien vastarantaa ja muita yksityiskohtia, jotka olisivat auttaneet suunnistamisessa.

Järvien rannoilla olevia ohuen lumikerroksen peittämiä lähteitä oli varottava ja tietenkin virtapaikkoja jokien niskoilla sekä suilla. Tullujärveltä löysin heikosti näkyvän suksen jäljen, joka eteni suoraviivaisesti. Se oli todennäköisesti hiihdetty päivännäöllä ja menisi siten turvallisesti rannalta rannalle.

Mutta… jos sen hiihtäjä olisi uponnut, niin pinnalla oleva karvalakki olisi selvä varoitusmerkki. Kaamoksen varjottomassa hämärässä latu ei erottunut lumesta ja katosi usein.

Sen etsimiseen meni aikaa, kun oli ”suksikopelolla” tunnusteltava kohoutumaa hangen alta. Se oli hidasta sahaamista puolelta toiselle. Otin taskulampun avuksi ja valaisin sillä etumaastoa mahdollisimman alhaalta. Tällöin hangelle tuli vähäinen varjo, josta vanha latu erottui. Matka alkoi sujua ja pääsin Susi-Talakselle turvallisesti.

Ilta kului kämppää lämmittäen ja aterioiden. Vieraskirjaa selatessani havaitsin, että Huttus-Pekka oli viikko sitten käynyt paikalla. Heikko latu oli siten hänen jäljiltään.

Ensimmäinen päiväni kului kämppää ja saunaa lämmittäessäni sekä puita pilkkoessani. Rauhallisen joulun vietin saunoen ja retkimuonasta improvisoiden valmistettua jouluateriaa nauttien.

Kuu valaisi maisemaa ja ikkunasta näkyi lukuisia lumella kuorrutettuja komeita joulumäntyjä. Olipa yhden männyn latvassa tähtikin.

Joulun vieton perinteisiin kuuluu puhdetöiden tekeminen. Illat olivat pitkiä ja pimeitä, mutta kynttilöiden valossa pystyi hyvin askartelemaan.

Saunan laverin alla oli rakennustalkoiden jäljiltä kaikenlaisia tarvikkeita. Löysin sieltä parittoman nahkakintaan riekaleen sekä liimaa. Verkkaisesti aloin kehittelemään jonkinlaista joulukoristetta.

Lopulta tekeleestä tuli kymmensenttinen ”Tsarmin ukko”; nahkapeskissä ja karvalakissa hiihtelevä valkopartainen ukko. Suksissa oli mäystimet ja ukolla oli kirves vyöllä. Perässä kulki liisteistä valmistettu veturi parin lahjapaketin kanssa.

Tsarmin ukko toi veturissa pari joulupakettia.

Vapaapäivien alkaessa loppua lähdin hiihtämään kohti Nellimin tietä.

Matkaan oli lähdettävä yöllä kolmen aikoihin, että ehti aamun postiautoon. Koska viikon aikana ei ollut satanut lunta ja kuukin valaisi hieman, erottui tulolatuni hyvin. Hyvin erottui myös ne monet vanhan ladun etsimisestä johtuneet poikittain hiihtämiset. Niitä latuja ei tarvinnut uudestaan hiihtää vaan oikaisin suoraan eteenpäin.

* * * *

Toinen joulu oli aika pian edellisen jälkeen. Susi-Talakselle pääsin Mustolasta joutuisasti kelkkajälkeä pitkin ja joulun päivien jälkeen oli tarkoitus vaeltaa Kiilopäälle.

Vuonna 2001 palanut Karhumoroston kämppä eli ”Tunturikoto” oli pieni ja idyllinen tupa Tsarmin selänteen eteläpuolella. Nykyään sen paikalla on Artan kämppä.

Tapaninpäivänä lähdin sitten hiihtämään kohti Kiilopäätä. Tsarmin selänteen ylitse oli helpoin reitti porokämpän kautta ja kurua pitkin kohti Karhumoroston kämppää.

Matalan kurun yläosassa tuuli oli kovettanut hangen ja hiihdin kurun pohjalla suksilla askeltamalla, jotta sain paremmin pitoa.

Yht’äkkiä alkoi kuulua valtavaa jyrinää. Tähyilin taivaalle josko olisin havainnut suihkukoneen, mutta eihän sellaista näkynyt matalalla olevan pilvikerroksen lomasta. Huomasin sitten vasemmalla puolellani kurun kymmenisen metriä korkean loivan rinteen yläosassa murtuvan lumilipan.

Vaistomaisesti otin muutamia sivuaskelia oikealle… ja jäin siihen katselemaan jyrisevää lumivyöryä. Muutama lumikokkare pyöri suksieni ylitse ja vaikka paukuttelin suksilla hankea, enempää ei tullut.

Kokemus lumivyörystä oli yllättävä. Erityisesti hämmästelin sitä voimakasta jyrinää, minkä niinkin pieni lumivyöry aiheutti. Murtunut lumilippa oli noin 30 metriä pitkä, eikä mitenkään erityisen paksu. Sen murtumisen oli aiheuttanut tärinä suksieni iskuista kovaan hankeen.

Kurusta hiihtelin tunturiselänteen ylitse ja tulin pienelle Karhumoroston kämpälle.

Tunnelmallinen ”Tunturikoto”, miksi sitä myös kutsuttiin, oli hyvä kahvitaukopaikka. Pienen piisin pienillä tulilla keitin kahvit ja nautin evästä.

Jatkoin matkaa illan hämärtyessä ja kun tulin Ylemmälle Arttajärvelle, en erottanut järven toista päätä, enkä myöskään sivulla olevia rantametsiä. Niissä olosuhteissa olisi vaikea havaita järvien sulapaikkoja, joten katsoin, että olisi liian vaarallista jatkaa ja käännyin takaisin Tunturikotoon yöpymään.

Tunturikoto oli pieni ja viihtyisä kämppä. Kolme henkeä sinne mahtui juuri ja juuri laverille tai penkille makailemaan. Pieni piisi oli ovinurkassa ja pientä tulta siinä oli pidettävä, koska piisin lähellä olisi muuten paistunut.

Tämänkin idyllisen kämpän kohtaloksi tuli tuhoutua tulipalossa monta vuotta myöhemmin.

Seuraavana päivänä palasin Susi-Talakselle. Sinne oli tullut tuttu pariskunta Joensuusta ja heidän kanssaan vietin pari vuoden lopun päivää.

Lämpimässä kämpässä oli tunnelmallista olla kynttilöiden valossa rauhasta nauttien. Eila kutoi sukkaa ja Asser luki kirjaa ääneen. Itse veistelin ja näpertelin jotain tarvekaluja sekä koristeita kämppään. Enimmäkseen sain aikaiseksi lastuja.

Pois oli taas lähdettävä aikaisin aamuyöstä kohti Mustolaa.

* * * *

Seuraava joulu oli vuonna 1985. Tällöin vietimme ensimmäisen yön kylmässä kämpässä, koska kamiina oli tukossa.

Tästä joulusta oli jo tarina Tunturilatu-lehdessä 3/2018.

Joutenkulkija jostakin

Tsietsan täydenkuun vaellus- ja retkeilyviikko Pallastuntureilla

Marjatta Nuutinen

Outakan rinteen ainoan puun vieressä evästaukoa viettämässä Kaisu Sirviö ja Päivi Korolainem.

Kertomus siitä, miten monin eri tavoin niin uudet kuin vanhat tunturilatulaiset voivat nauttia hienoista kämpistämme ja niitä ympäröivistä ja muistakin Lapin tunturialueista.

Meitä kokoontui tammikuun puolen välin jälkeen 14 retkeilijää Susikyrön kämppiin Tsietsan järjestämälle retkiviikolle etsimään kosketusta talviseen tunturiluontoon joko päiväretkiä tehden tai ahkiota perässä vetäen. Joukossa oli kaksi ensikertalaista.

Sama ajankohta, täysikuu ja kuun pimennys, oli innoittanut retkeilijöitä muistakin kerhoista samaan aikaan Susikyröön. Enimmillään meitä oli 20 ja edustimme kuutta eri kerhoa.

Susikyrö palveli hyvin kovillakin pakkasilla näinkin suurta ryhmää; puut pilkkoutuivat, sauna lämpeni, juttu ja suksi luistivat ja laulukin helähti muutamana iltana. Ensimmäistä kertaa Susikyrössä olleet solahtivat joukkoon vaivatta.

Jakaannuimme kolmeen ryhmään, joista kaksi suuntasi tunturiin, toinen Hetasta Susikyröön ja toinen vastakkaiseen suuntaan kiertäen Rautuojan autiotuvan kautta. Kolmas ryhmä päiväretkeili hiihtäen tai lumikenkäillen.

Alla ovat kertomukset ensi kertaa Tsietsan matkassa olleilta Ristolta ja Kaisulta.

Torstaina 17.1. Susikyröön saapuessamme tuli mukava yhteisöllisyyden tunne, kun aiemmin tulleet olivat valmistelleet tuloamme. Samoin koko paikka henki yhteisen tekemisen meininkiä, kun kaikki oli tehty talkoilla. Upea paikka!

Majoituimme vanhaan tupaan, jonne tuli seuraksemme perjantaina kolme kumpelaista. Heti löytyivät yhteiset jutut kuin aina tunteneilla.

Pakkasten vuoksi alkupäivinä ulkoiltiin lähimaastoissa lumikenkäillen, mutta jo nämä lähimaastot olivat upeita. Olin tupaukkojen joukossa. Tarkoitus olikin tehdä päiväretkiä!

Autoimme varsinaisia vaellusryhmiä muun muassa kyyditsemällä lähtöpaikalle. Kunnioitusta herätti, kun ensimmäinen neljän naisen vaellusryhmä lähti lauantaina Hetasta ahkioiden kanssa kohti Susikyröä parinkymmenen asteen pakkasessa.

Odotukseni tunturiin pääsemisestä täyttyi, kun sunnuntaina läksimme hiihtämällä kohti Montellia ja Nammalakurun kämppää.

Matkalla ohitimme ahkioita vetäneen toisen vaellusryhmän, jonka olimme saatelleet taipaleelle aiemmin aamulla. Hyvää oppia huolellisuudesta tuli, kun ohittamamme ahkionvetäjät saapuivat Montellin majalle: ensimmäiset jonossa olivat löytäneet sekä pipon että otsalampun ladun varrelta ja osoittautui, että ne olivat minun!

Huolimattomasti suljetutusta päivärepustani olivat tippuneet, onneksi sopivasti vasta sen jälkeen kun olimme ohittaneet vaellusryhmän! Kiitos vielä kerran, Päivi!

Tunturin avaruus ja upeat maisemat tekivät hienon vaikutuksen!

Maanantai oli pakkaspäivä: lyhyt lumikenkäily riitti sille päivälle. Tiistaiaamuna heräsimme kovaan myräkkään. Kumpelaiset kumppanimme lähtivät tuiskussa kotimatkalle.

Sää kuitenkin muuttui parissa tunnissa ja aurinkoisessa säässä läksimme hiihtämään tavoitteena Nammalakurun maja, tällä kertaa Saivojärven kautta.

Kun varusteena olivat tavalliset hiihtosukset ja reittiä ylös oli kuljettu vain kerran liukulumikengillä alaspäin laskien, osoittautui kovaksi haasteeksi kiivetä perille.

Kun sitten Nammalakuruun vihdoin saavuimme, oli helpotus saada läpimäriksi hiestä kastuneet vaatteemme kuivateltua! Evät virkistivät ja makkara maistui!

Loppumatkasta Montellin kautta tuuli yltyi, usva oli kuin alijäähtynyttä vettä ja hämäräkin saapui - muistutus jälleen olosuhteiden nopeasta muuttumisesta! Onneksi oli varauduttu lisävaatteilla.

Tämän päivän haasteellisuus olikin upeinta komeiden maisemien lisäksi koko matkalla.

Viimeisen päivän aikana pieni lumikenkäily, majoitteen siistimistä ja huoltoa. Mieli alkoi valmistautua kohtaamaan arjen, tosin vastahankaiseti.

Tulen Susikyröön uudestaan! Tsietsa sai minusta uuden jäsenen.

Risto

Talvivaellus mielessäni ja monia retkikertomuksia luettuani tunne vahvistui.

Vaellukselle minä lähden, mutta minne ja kenen kanssa? Yksin ja kaksinkin sinne kiellettiin lähtemästä.

Lähtö alkoi konkretisoitua otettuani yhteyttä Tunturikerho Tsietsaan. Vinkin tästä sain retkeilytuttavaltani. Alkoi talviretkeilyn kokeiluvaihe. Yhden yön telttatestien jälkeen aloin arvella selviytyväni. Se, että testit olivat tapahtuneet turvallisesti lämpimän mökin vieressä, ei asiaa muuttanut.

Entä varusteet? Kun ei ole untuvapussia eikä muitakaan supermuodikkaita vetimiä, niin mitä sitten mukaan? Oli alettava käydä sukulaisia läpi tiheällä kammalla, jospa heiltä jotain sopivia varusteita löytyisi. Ja löytyihän niitä lajinsa ja mitä ei löytynyt, ne ostettiin. Silti ostokset pysyivät hyvin budjetissa.

Yhteispalaveri selvensi ajatuksia lisää ja myös tutustutti tuleviin retkeilykavereihin. Varustelista sai lopullisen muotonsa.

Alkoi tuntua siltä, että sitähän ollaan ihan oikeasti lähdössä. Porukkaan oli helppo liittyä, vaikka muut olivatkin jo ennestään keskenään tuttuja.

Oman erityispiirteen retkelle loi se, että pakkanen paukkui koko ajan aivan riittävissä lukemissa. Pakkasen ohella mahtui retkelle myös muunlaista keliä, tuiskua ja viimaa ainakin. Täydellinen kuunpimennyskin nähtiin.

Heti lähtökinkamassa lipsumaan pyrkineet suksetkin asettuivat sen jälkeen, kun niihin oli saatu karvat pohjiin. Eivät siis menneet sukset myyntiin, niin kuin ensin lipsumistilanteessa olin ennättänyt itselleni vannottaa.

Kaikki sujui hyvin ja yksituumaisesti. Sain paljon kokemuksia ja myös vinkkejä muilta kokeneilta vaeltajilta. Retkestä saamieni kokemusten perusteella voin vain suositella vastaavia retkiä kenelle tahansa.

Selviytyäkseen ei tarvitse olla superihminen, mutta reppuun päällimmäiseksi pakatusta avoimesta mielestä on varmasti apua. **Kaisu**

Kaisu vaelsi Susikyrö-Hetta -ryhmässämme, joka poikkesi Suaskurun laavulle yöpymään ja kuuta ihailemaan. Edelleen kiersimme Outtakan ja Rautuvaaran rinteitä ihaillen pilviä ja tunturituulia. Rautuojan kämpän ympäristössä tutustuimme umpihankihiihtoon, jossa Kaisu toimi kestävänä ja hyväkuntoisena ladun aukaisijana.

Hetasta Susikyröön päin lähteneen joukon terveiset:

Meidän ryhmämme ajatuksena oli tällä kertaa nauttia rennosta etenemisestä tunturireilla. Suunnittelu on aina kiva vaihe vaelluksissa. Pohdimme, että etenemme pohjoisesta etelään, jolloin pääasiassa pohjoistuuli on selän takana ja kasvot innolla kohti esille tulevaa aurinkoa.

Rentoa etenemistä oli myös se, että pari päivää hiihdimme ilman ahkiota ja tavaroiden pakkaamista. Täysikuu toi taianomaista tunnelmaa tunturissa kulkijoille.

Teksti: **Risto Daavitsainen, Kaisu Sirviö, Marjatta Nuutinen** ja **Eeva-Liisa Ålander**

Pekan Oskarissa iltaa viettämässä kolmen kerhon väkeä.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Ahkerille käsipareille riittää töitä tulevana kesänä

Tulevan kesän kämppätalkoot toteutetaan viikoilla 23, 24 ja 25 Talkootöistä on kerrottu jo viime lehdessä, mutta nyt tarkemmin.

Viikolla 23 Susikyrössä tarvitaan talkootyöväkeä eniten kaikista kolmesta eri Lapin kohteesta. Työt Susikyrössä ovat syksyn ja talven aikana jonkin verran alkuperäissuunnitelmista lisääntyneet.

Tärkeimmät työt Susikyrössä ovat vanhan kämpän vesikatteen uusinta, keittokatoksen vesikaton korjaustyö palon jäljiltä, pihakaivon peruskorjaus, niliaitan peruskorjaus + vanhan lipputangon restaurointi, vanhan kämpän keittiökaapit ainakin alaosistaan valkaistaan ja porras ylänukkumalavitsalle uusitaan, samoin Aihkin saunan sisäkatto.

Kaikkien rakennusten vesikate, rännit, piipun juuret, paloportaat tulee myös tarkistaa ja tarvittaessa korjata kaikissa kolmessa Lapin kohteessa.

Myös tulisijat tarkistetaan ja kaikki savupiiput nuohotaan joka vuosi omatoimisesti myös Kiisalla ja Talaksella (kolmen vuoden välein viranomaisnuohous).

Kiinteistöjen jätehuoltotyöt viranomaismääräysten mukaisesti tulee myös hoitaa talkootyöviikkoina kaikissa kohteissa, samoin piha-alueet (laiturit, ulkoportaat, kaiteistot, polut jne.). Myös polttopuut seuraavaa talvea varten kuuluu talkootyöohjelmaan ja kämppien sisäpuolinen varustelu (astiat, vuodevaatteet, wc- ja saunatilan tarvikkeet jne. sekä Susikyrön sähköistysasiat sisällä ja ulkona).

Joka vuosi tehtävä suursiivoustyö myös kaikissa kohteissa on suuri ja vaativa työ ja viihtyvyyden kannalta tärkeä. Se toteutetaan myös talkootyöviikkojen aikana ja siihen tarvitaan esimerkiksi Susikyrössä 3-4 henkilöä viikon ajaksi, Kiisalla ja Talaksella kaksi henkilöä (kaapistot, vuodevaatteet, matot pestään, ikkunat, saunatilat, ulkokäymälät, sisäwctilat, keittiöt, lattiat ja seinät imuroidaan pölystä).

Kaiken edellä mainitun työn lisäksi talkootyöporukan jaksamisesta huolehtiminen on iso asia. Tämän työn on vuosikausia (aikaisempinakin aikoina) hoitanut aina talkoissa mukana ollut emäntäväki. Emännät ovat huolehtineet kaikista ruokailujärjestelyistä, kattaneet pöydät 4-5 kertaa päivässä, valmistaneet ruuat, tiskanneet astiat, keittäneet kahvit, käyneet kauppareissut, suunnitelleet etukäteen koko talkootyöviikkojen aikaisen muonituksen (vieläpä lämmittäneet illaksi saunan työmiehille ja tarvittaessa auttaneet suursiivouksessakin).

Emännät ovat usein olleet samat henkilöt koko kolmen viikon ajan kaikissa kolmessa eri kohteessa, samoin suursiivousväki.

Susi-Kiisan ja Susi-Talaksen suurimmat työt: Kiisa viikolla 24 ja Talas viikolla 25:

Polttopuut, osin omilta tonteilta myös Susikyröstä, jätehuoltotyöt, kiinteistöjen vuosittainen huolto- ja kunnossapitotyöt (tulisijat, savupiiput, vesikatot jne.), suursiivoukset ja keittiötyöt, turvallisuusasiat ja sisäpuolinen varustelu, Kiisalle laitetaan uusi kiuas ja polku tieltä tukikohtaan + parkkipaikka ja Talaksella pitkospuut polulle + laiturin peruskorjaus.

Tulevaisuuden haasteita

Tulevina vuosina Tunturiladun Lapin tukikohtien kunnosta huolehtiminen ja siistinä pitäminen tulee olemaan entistä haastavampaa. Nyt on jo nähtävissä, että vuosittaiset kiinteistöjen korjaus- ja kunnossapitotyöt tulevat entisestään lisääntymään, koska rakennukset ovat jo aika vanhoja ja vaativat jatkuvaa pientä korjausta ja huolenpitoa. Kaikille kämpille on tehty viime vuosina myös lakisääteiset vaatimukset täyttävät hajaasutusalueen jätevesijärjestelmät ja rakennettu Susikyröön nykyajan vaatimukset täyttävät sosiaalitilat (tärkeä asia käyttäjille nykyaikana). Uudistukset vaativat kuitenkin jatkuvaa huoltoa ja tarkkailua lähinnä Susikyrössä (sähköt, aina lämpimien tilojen vesijohtojen jäätymisvaara, imeytyskentät jne.).

Ongelmallista on talkoiden kannalta myös jäsenistön ikääntyminen. Aikaisempina vuosina talkoissa mukana olleet henkilöt eivät tulevina vuosina enää juurikaan ole talkoissa mukana ja nuorempaa väkeä on hiukan vaikea saada riittävästi mukaan jatkuvasti lisääntyvään rakennusten kunnossapitotyöhön.

Tämä on jo ollut nähtävissä. On kuitenkin ihan hyvin pärjätty vielä. Tulevaisuudessakin pitää olla myös jonkin verran osaamista mukana. Nyt kun tukikohdat ovat tosi hyvässä kunnossa, siistit ja kaikin puolin hoidetut ja on käyttökin lisääntynyt hienosti varsinkin Susikyrössä. Mutta onko näin tulevaisuudessa?

Tunturiladun yhteisissä tilaisuuksissa kämppäasioista keskustellaan usein. Vuosi sitten Rautavaaran metsäkartanolla ”riihenpuinti”-tilanteessa kämpät olivat taas isosti esillä.
Asioista tehdyssä koosteissa loppulausuma oli, että kämppien hoito on tärkeä, mutta ei tärkein asia Tunturiladussa. Varmasti asia on näin, mutta taloudellisena asiana kämppien hoito on iso asia, myös viihtyvyyden kannalta. Kolmen kesäviikon talkoot (yksi viikko/kohde) tulevaisuudessa ei enää riitä kämppien kunnossa pysymiseksi. Nyt jo näinä vuosina on ja aikaisempinakin kaikilla kämpillä tehty eri kerhojen toimesta kerhoviikkojen aikana kesätalkoiden lisäksi kaikenlaista pientä kämppien hoitoon liittyvää työtä, kuten tilat laitettu talvikuntoon, hoidettu polttopuut, jäteastiat, kompostit ym., ovittu asia etukäteen kämppäisännän kanssa. Talvella avattu polkuja, purettu lumia katolta jne. Näin toimien on tähän asti pärjätty kohtuullisen hyvin.

Jo näinä aikoina tunturilatulaisten ja johtokunnan kannattaa ryhtyä miettimään tulevaisuutta kämppien osalta, saadaanko työt hoidettua talkoilla vai minkä verran pitää käyttää ostopalvelua kämppien ylläpitoon?

Tunturiladun kämpät on niin hieno asia, että Tuntulatu ry:n kannattaa hoitaa kiinteistöjään ensiluokkaisen hyvin, vaikka jouduttaisiinkin jonkin verran käyttämään kämppien hoitoon liittyvää ostopalvelua.

Talkooväen tarve

Talkoisiin viikolla 23 tarvitaan Susikyrössä 16–20 henkilöä, viikolla 24 Kiisalla noin kymmenen henkilöä ja viikolla 25 Talaksella 10–12 henkilöä. Talkootyöolosuhteet: kuljetus omatoimisesti, kimppakyydit, yleiset kulkuvälineet (jatkoyhteydet kämpille sovittava erikseen), yöpymiset sisätiloissa, teltoissa ja matkailuautoissa, matkakorvaukset Tunturiladun ohjeiden mukaisesti, rakennustarvikkeet ja työkalut kämppätoimikunnan toimesta (omat työkalut mahdollisia), muonitus perinteinen.

Ilmoittautuminen talkoisiin ja kyselyt, **Pekka Kallio** puh. 050 527 2796 ja **Paavo Kramsu** p. 040 706 2764, **Sirpa Alapuranen** p. 0505975811

Terveisin
Pekka Kallio,
kämppäisäntä

Tunturiladun johtokunta

Puheenjohtaja
Tuula Forström
Marjapolku 2 B 10
45360 VALKEALA
040 7181 642
Varapuheenjohtaja
Hanna-Mari Sinilehto
040 747 747
Jäsenet
Sirpa Alapuranen
050 597 5811
kerhoyhdyshenkilö
Paavo Ahonen
040 5274 639
Tuula Kirjonen
050 360 4403
Hannu Liljamo
044 322 3646
Erkki Maununen
0400 215 521
Satu Ojala
050 523 4844
Markku Salminen
040 548 4600
Johtokunnan yhteinen sähköposti:
johtokunta@tunturilatu.fi,
henkilökohtaiset osoitteet:
etunimi.sukunimi@tunturilatu.fi
Toimihenkilöt:
Inka Helenius
sihteeri/taloudenhoitaja
050 567 6315
helenius.inka@gmail.com
Satu Ojala
tiedottaja
050 523 4844
Marita Maula
jäsensihteeri
040 509 4412
Pekka Kallio
kämppäisäntä
050 527 2796

Tunturiladun kerhoyhdyshenkilöt 2019

Okta

okta@tunturilatu.fi
Esa Suominen
puheenjohtaja
0400 130 871
ej.suominen@gmail.com

Logi

logi@tunturilatu.fi
Paavo Kramsu
puheenjohtaja
040 706 2764
paavo.kramsu@pp.inet.fi
Irma Rytkölä (siht)
040 861 7601
irma.rytkola@gmail.com

Kuokte

kuokte@tunturilatu.fi
Jukka Eloranta
puheenjohtaja
0500 504 124
jukka.eloranta@gmail.com
Mervi Heikkilä (siht)
040 718 0279
moko.heikkila@gmail.com

Alppas

alppas@tunturilatu.fi
Erkki Maununen
puheenjohtaja
0400 215 521
erkki@maununen.fi
Inka Helenius (siht)
050 567 6315
helenius.inka@gmail.com

Kolbma

kolbma@tunturilatu.fi
Hanna-Mari Sinilehto
puheenjohtaja
040 747 7479
hanna.sinilehto@gmail.com
Petri Mäkelä (siht)
040 771 8581
petemakela1@gmail.com

Kumpe

kumpe@tunturilatu.fi
Jouko Koivu
puheenjohtaja
045 112 4712
jouko.koivu@kotinet.com
050 573 2554
Johanna Nevalainen (siht)
050 331 7876
johanna.nevalainen.1@luukku.com

Njeallje

njeallje@tunturilatu.fi
Tuula Kirjonen
puheenjohtaja
050 360 4403
tuula.kirjonen@tunturilatu.fi
Pirjo Vainionpää (siht)
040 759 2444
pikuvain@hotmail.com

Kuovza

kuovza@tunturilatu.fi
Jouko Raaska
puheenjohtaja
040 716 5751
Tuula Forström (siht)
040 718 1642
tuulantei11@gmail.com

Tsietsa

tsietsa@tunturilatu.fi
Marita Jääskeläinen
puheenjohtaja
0400 817 882
mareriikka@gmail.com
Seija Vihervuori (siht)
040 867 2593
seija.vihervuori@elisanet.f

Geatki

geatki@tunturilatu.fi
Juhani Lahtinen
puheenjohtaja
040 545 1681
juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Mari Saari(siht)
040 071 0180,
mari.saari@huittinen.fi

Njalla

njalla@tunturilatu.fi
Hilkka Suomalainen
puheenjohtaja
040 762 1254
hilusuo@gmail.com
Mikko Kuoppala (siht)
040 523 2099
mikkotkuoppala@gmail.com

Kavtsi

kavtsi@tunturilatu.fi
Annu Koistinen
puheenjohtaja
050 326 6960
annu.koistinen@iki.fi
Marita Maula (siht)
040 509 4412
marita.maula@tunturilatu.fi

Lapinkävijät Owla

owla@tunturilatu.fi
lapinkavijat.owla@gmail.com
Hannu Liljamo
puheenjohtaja
044 322 3646
hannu.liljamo@gmail.com-
Mirja Savolainen (siht)
050 369 9176
mirjatsavolainen@gmail.com

Ovtsi

ovtsi@tunturilatu.fi
Kari Halinen
puheenjohtaja
kari.halinen@tunturilatu.fi

Kämppien avain- ja käyttösäännöt

Avaimen lunastus ja palautus

Tunturilatu ry:n jäsenillä on oikeus yhden vuoden jäsenyyden jälkeen päästä Tunturiladun kämppäavaimen haltijaksi maksamalla siitä voimassa olevan lunastusmaksun. Avainanomuslomake on huolellisesti täytettynä palautettava Tunturilatu ry:n johtokunnan valtuuttamalle henkilölle, joka tarkistettuaan avaimen saannin edellytykset toimittaa avaimen anojalle.

Sama avain käy Aihkia lukuun ottamatta kaikkiin Tunturiladun Lapissa oleviin kämppiin, joita ovat Susikyrö Enontekiöllä, Susi-Talas Inarissa ja Susi-Kiisa Utsjoella. Avaimen haltijan kanssa samassa osoitteessa asuvalla perheenjäsenellä on myös oikeus käyttää samaa avainta, jos hän on Tunturiladun jäsen.

Avaimen haltija sitoutuu palautta**maan avaimen** Tunturilatu ry:lle, jos hänen jäsenyytensä Tunturilatu ry:ssä päättyy. Avaimen haltijan kuoltua avain on palautettava Tunturilatu ry:lle. **Anomuksesta** avaimen haltijan **puoliso tai lapsi tai lapsenlapsi** voi **vuoden kuluessa** avaimenhaltijan kuolemasta saada avaimen siirretyksi itselleen ilman uutta lunastusmaksua, mikäli hän täyttää avaimen saamisen ehdot. Avaimen lunastusmaksua ei palauteta. **Avainta ei saa missään tapauksessa luovuttaa** avaimen haltijan perheeseen kuulumattomalle.

Tunturilatu ry pitää avaimista ja niiden haltijoista luetteloa. Avaimen kadotessa sen lunastanut on velvollinen ilmoittamaan siitä Tunturilatu ry:lle välittömästi. Mikäli avaimen haltija löytää kadonneen avaimen uuden avaimen lunastamisen jälkeen, hänen tulee välittömästi ilmoittaa siitä Tunturilatu ry:lle ja palauttaa toinen avain. Kun palauttaminen tapahtuu puolen vuoden kuluessa uuden avaimen lunastamisesta, lunastushinnasta maksetaan puolet takaisin.

Avaimen haltija **sitoutuu noudattamaan** avain- ja käyttösääntöjen lisäksi kämppien järjestyssääntöjä. Tunturilatu ry:n johtokunta valvoo avain- ja käyttösääntöjen sekä kämppien järjestyssääntöjen noudattamista. Tunturilatu ry:n johtokunnalla on oikeus peruuttaa avaimen hallintaoikeus henkilöltä, joka ei noudata sääntöjä. Tällöin avain on palautettava Tunturilatu ry:lle. Avaimen lunastusmaksua ei palauteta.

Maksut

Avaimen lunastusmaksun sekä kunkin kämpän käytöstä maksettavan aluemaksun suuruuden päättää Tunturilatu ry:n yleinen kokous. **Aluemaksun maksuvelvoite muodostuu, kun aluetta tai sen palveluita käytetään.**

Kämppien lukkoja mahdollisesti uusittaessa, käytöstä poistuvan avaimen haltija saa lunastaa käyttöoikeuden uuteen avaimeen määrätyn ajan kuluessa alennetulla hinnalla, jonka Tunturilatu ry:n johtokunta määrää.

Kämppien käyttöoikeus

Kaikilla Tunturiladun jäsenillä on oikeus majoittua kämppien alueilla, joko rakennuksissa tai omissa majoitteissa, sekä käyttää kämppien palveluja ja varusteita. Tunturiladun tapahtumiin osallistuva, alueen ulkopuolella majoittuva jäsen voi käyttää alueen palveluja. Muilla kämppien ulkopuolella majoittuneilla em. oikeuksia ei ole.

Avaimen haltijalla on oikeus majoittua kämppiin kaikkina muina aikoina, paitsi Tunturilatu ry:n johtokunnan kurssi- ym. tilaisuuksiin erikseen varaamina aikoina. Näistä varauksista ilmoitetaan hyvissä ajoin Tunturilatu ry:n tiedotusvälineissä.

Avaimen haltijan seurueessa saa olla myös henkilöitä, jotka eivät ole Tunturiladun jäseniä. Avaimen haltija on vastuussa seurueensa sääntöjen mukaisesta käyttäytymisestä. Tunturiladun johtokunnalla on oikeus rajoittaa em. oikeutta, jos sen käyttö katsotaan olevan jäsenistön kannalta kohtuutonta tai haitallista.

Varaukset

Avaimen haltijoilla ja Tunturiladun kerhoilla on oikeus tehdä Tunturiladun verkkosivuilla olevaan varausjärjestelmään petipaikkavarauksia joko itse tai varaustenhoitajan kautta. Varaus antaa etuoikeuden nukkua ko. kämpän petipaikalla.

Varauksia voi tehdä enintään olemassa olevien petipaikkojen verran. Ryhmän ennakkovarausta suositellaan.

Petipaikkojen varausajalta perittävät aluemaksut suoritetaan etukäteen Tunturiladun tilille.

Varauksen mahdollisesta peruuntumisesta on ilmoitettava varaustenhoitajalle välittömästi. Peruutuksen tapahtuessa aikaisemmin kuin 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, varauksesta ei peritä maksua. Peruutuksen tapahtuessa 7 – 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu on 1/3 varatun ajan maksusta. Peruutuksen tapahtuessa alle 7 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan. Peruutusmaksua ei peritä normaalien käyttömaksujen päälle, vaan kyseessä on vähimmäissumma, jonka varaaja on velvollinen maksamaan pienentäessään varauksen määrää tai peruuttaessaan varauksen alle 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua. Peruutusmaksuihin on puheenjohtajan tai varaustenhoitajan päätöksellä mahdollisuus saada lievennystä erityisistä syistä (esimerkiksi onnettomuus, vakava sairaus, läheisen kuolemantapaus ym. vastaavat).

Kämppiin voi majoittua vapaana oleville petipaikoille sekä alueelle omiin majoitteisiin varauksista huolimatta. Kämpän muihin palveluihin (liesi, pöytä ym.) on vapaa pääsy myös silloin, kun kaikki petipaikat ovat varatut ja käytössä.

Susi-Talaksen saunarakennukseen, Susi-Kiisan kammiin ja Susikyrön Koira-Oskariin sekä Pekan-Oskariin (huoltorakennus) petipaikkavarauksia ei voi tehdä **ja myöskään tilapäinen yöpyminen niissä ei saa haitata niiden varsinaista käyttöä.**

Johtokunta voi tarkoin harkittuaan antaa korvausta vastaan jonkin kämpän määräajaksi ulkopuolisen yhteisön käyttöön samoin kuin anomuksesta jonkun avaimen haltijan yksityiskäyttöön.

Sääntöjen muuttaminen

Näiden sääntöjen muuttamisesta päättää Tunturiladun vuosikokous lukuun ottamatta pieniä ei-periaatteellisia muutoksia ja tarkennuksia, jotka Tunturiladun johtokunta on oikeutettu tekemään. Sääntöjen muutoksista tiedotetaan Tunturilatu-lehdessä.

Säännöt astuivat voimaan 6.10.2018.

VIETÄ LAATUVIIKKO AIHKISSA!

Varattuja viikkoja 2019 ovat: 12-17 sekä 23, 27, 31, 36 ja 38.

Vuorokausimaksu 30,00 €/koko mökki.

Varaukset Aulikki Kuukkanen 040 577 4100 tai aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi

VaVa-leiri tulee taas!

Yhden välivuoden jälkeen Vauvasta Vaariin ja Muorista Mukeloon -leiri palaa Tunturiladun kesäohjelmaan.

LEIRI PIDETÄÄN 28.7.–3.8.2019 SUSIKYRÖSSÄ

Leiri on tarkoitettu 6–16 -vuotiaille lapsille, jotka osallistuvat leirille tutun aikuisen seurassa. Aikuisilla ei ole ylä- eikä alaikärajaa. ;)

Leirin ohjelma on tuttuun tapaan monipuolinen sisältäen melontaa, yli yön mittaisen vaelluksen, kalastusta, erätaitojen opettelua ja ihan sitä aitoa leirielämää iltanuotioineen.

Muonituksesta vastaa Geatkin väki ja tarjolla on aamiainen, lounas, välipala, päivällinen ja iltapala.

Leiriläiset majoittuvat pääsääntöisesti omiin telttoihin, mutta käytössä on myös Susikyrön vanha kämppä, Koira-Oskari ja Susi-Oskari, joissa on paikkoja rajoitetusti. Asuntovaunussakin on mahdollista yöpyä, mutta sähköliitäntää ei ole. Huoltorakennus Pekan-Oskari ja Aihki ovat leirin järjestäjien käytössä. Mikäli sisämajoitukseen haluavia on enemmän kuin on paikkoja, paikat arvotaan.

Leirin osallistumismaksu leiriläisiltä on 70 euroa ja aikuisilta 140 euroa sisältäen aluemaksun 60 euroa. Lapsilta aluemaksua ei peritä. Mahdolliset lisävuorokaudet maksetaan erikseen suoraan Tunturiladun tilille.

Leirille ilmoittaudutaan kesäkuun loppuun mennessä maksamalla 50 euroa Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86, viitenumero 107. Ilmoittautumismaksu hyvitetään loppusuorituksessa. Peruutuksen tapahtuessa ilmoittautumismaksua ei palauteta.

Ilmoittautumiset sähköpostilla: satu.ojala@tunturilatu.fi kesäkuun loppuun mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä mainitaan osallistujien nimet,yhteystiedot, majoitustapa, ruoka-allergiat ja muut tiedot, mitä järjestäjien on hyvä tietää jo etukäteen.

Jokaisella on hyvä olla oma tapahturmavakuutus.

Ilmoittautuneille lähetetään leirikirje, jossa on tarkemmat ohjeet.

Mahdollisista peruutuksista on ilmoitettava välittömästi, kuitenkin viimeistään 15.7. mennessä.

Tervetuloa Susikyröön hakemaan erätaitoja ja elämyksiä!

Leirin järjestää Tunturilatu ry

Vastuuhenkilöt ovat:

Raija Palosaari, 040 716 3033, raiski@levi.fi (Njalla)
Raimo Pahkala, 040 839 6638, raimo.pahkala@nic.fi (Okta)
Satu Ojala, 050 523 4844, satu.ojala@tunturilatu.fi (Geatki)

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 1/2019

8.–10.3. 2019 Viikonlopun hiihtoretki Siikanevalle (Kolbma)
Ensimmäinen yö Iso-Vuorijärven koillisrannalla (luolan päällä). Lähtö lauantaina klo 10 Siikajärven kautta Iso-Heinäsaaren tulipaikalle. Sunnuntaina paluu Iso-Vuorijärvelle Jaarikanmaan laavun kautta metsäteitä pitkin. Mukaan tarvitset omat eväät, sukset, rinkka tai ahkio, majoite ym. Lumilapio autoon parkkitilan tekemiseen. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Kari Lindberg p. 040 527 5688.

22.–30.3. Hiihtoviikko Suomutunturilla (Geatki)
Tunturikerho Geatkin perinteinen hiihtoviikko suuntautuu Suomutunturille, jossa on leirikeskus-tyyppinen majoitus neljän hengen huoneissa. Joka huoneessa on oma wc. Käytössä isot yhteistilat ja reilun kokoinen sauna. Laduille pääsee pihapiiristä. Lähtö Huittisista perjantaina 22.3. Lähtöaika sovitaan lähtijöiden kesken. Paluu samaan paikkaan la 30.3. iltamyöhällä. Tied. ja ilm. Satu Ojala p. 050 5234 844 tai satu.ojala@tunturilatu.fi 20.2.2019 mennessä.
Kysy mahdollisia peruutuspaikkoja.

23.3. Hiihtelyä Martimoaavalla (Owla)
Ilmoittautumiset 20.3. mennessä Hannu Liljamo
p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

23.–24.3. Ulkoilupäivät Koirasaaressa (Logi)
Molempina päivinä klo 10 alkaen tehdään hiihtoretkiä Kurjenrahkan kansallispuiston avosoilla, toivottavasti aurinkoisilla keväthangilla. Päiväretkievät mukaan. Saunan lämmössä palautetaan päivän rasitukset illalla, ja ehkä NYT kuullaan pöllöjäkin. Kämpällä järjestetään yhteisruokailu omakustannushintaan. Ilmoittautuminen viikkoa ennen Pirkko Ihamolle p. 040 728 0071, pirkko.ihamo@pp.inet.fi

30.3–6.4. Hiihtoviikko Susikyrössä (Logi)
Taas on mahdollista päästä keväthangille upeisiin maisemiin. Voit hiihdellä lähiladuilla tai tehdä päivämatkoja tunturiin, aina Pallakselle asti. Lähellä ovat myös mahtavat vaellusmaastot. Matkustustapa määräytyy osanottajamäärän mukaan. Ilmoittaudu Paavo Kramsulle p. 040 706 2764, paavo.kramsu@pp.inet.fi 23.2. mennessä.

8.–16.4. Talvivaellus (Kavtsi)
Vaelletaan hiihtovaelluksena ja varusteet kuljetetaan ahkioissa. Leiriytyminen tapahtuu talviteltoissa. Vesi otetaan järvestä. Suolistaipaleella, Kärppäsaaressa ja Jääsaaressa on mahdollisuus yöpyä autiomajassa. Matkaa kertyy n. 130 km. Yhdeksän vuorokauden vaelluksella on yksi luppopäivä. Retki päättyy Ivaloon tiistaina 16.4. Tarkempi reittisuunnitelma ilmoitetaan retkeen osallistujille sähköpostitse. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Martti Kemppainen p. 040 588 3656, kemppainen.martti@gmail.com

13.–23.4. Hiihtovaellus Kalkkoaivin kautta Kautokeinoon (Owla)
Ilmoittautumiset Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritva Virrankari p. 044 530 1606, rullalotta@gmail.com

27.4. Pitkämarssi Hämeen järviylängöllä (Kavtsi)
Tule mukaan aistimaan keväisen luonnon ja pitkän patikan suomia tuntemuksia kerhon perinteiselle pitkälle marssille! Tämänkertainen reitti kulkee Hämeen järviylängöllä Hämeen Ilvesreittiä hyödyntäen. Tarjolla on niin kulttuuri- kuin luonnonmaisemaakin kauniilla järvinäkymillä höystettynä. Lähtö- ja paluupaikkana on Iso-Melkuttimen parkkipaikka osoitteessa Tauluntie 146, Loppi. Matkaa kertyy noin 40 kilometriä. Polut ovat enimmäkseen helpohkoja mutta välillä myös juurakkoisia ja kivisiä. Korkeuserot ovat vähäisiä. Reitti ja matkavauhti edellyttävät terveyttä ja kestävyyttä sekä tottumusta poluilla liikkumisesta. Tiedustelut ja vapaaehtoiset ilmoittautumiset Mika Kiiski p. 050 381 3894, kiiski.mika@gmail.com

1.–5.5. Hellehiihto Kiilopäällä (Owla)
Ilmoittautumiset Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritva Virrankari p. 044 530 1606, rullalotta@gmail.com

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun tapahtumakalenterista, johon tehdään päivityksiä myös lehden ilmestymisajankohtien välillä!
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille.
Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen.
Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin.
Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

3.–5.5. Keväinen meriretki Utöseen (Logi)
Lähdemme perjantaina yhteysalus Eivorilla Nauvon Pärnäisistä klo 18.15. Perillä Utössä olemme n. klo 23.15. Laiva lähtee takaisin sunnuntaina klo 12.30. Majoitumme Hanna Kovasen taloon, jossa on makuutilat 2+2+3+4 hengelle, tarvittaessa yksi lisävuode. Paikat ilmoittautumisjärjestyksessä. Viikonlopun majoituksen hinta on 700 € ja se jaetaan yöpyjien kesken. Lauantaina on mahdollisuus viettää myös päivä Jurmossa. Ilmoittautuminen Riitta Hoverfältille p. 0400 445 164, riitta.hoverfalt@fimnet.fi jo maaliskuun puoliväliin mennessä.

4.–5.5. Viikonloppuretki Puurijärven–Isosuon kansallispuistoon (Kolbma)
Lähdemme tunturikerho Geatkin (Satakunta) vieraaksi tutustumaan Puurijärven-Isosuon retkeilykohteisiin Huittisten luoteispuolelle. Lauantaina ja sunnuntaina teemme päivärepulla kävelyretken Isosuolla sekä käymme katsomassa kuuluisaa keväistä lintukohdetta, Puurijärveä lintutornista käsin. Paluumatkalla sunnuntaina vierailemme paikallisella porotilalla. Porotila etelässä – totta se on. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 21.4. mennessä Sirkka-Liisa Vuori, p. 050 541 0482. Ilmoitathan samalla ruokarajoitteet sekä onko sinulla tarvetta kyydille tai voitko tarjota kyydin muille.

8.5. ja 24.–26.5. Retkeilyn peruskurssi (Owla)
Ilmoittautumiset 7.4. mennessä Unto Ojalehto
p. 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com

30.–31.5. Helapyöräily (Logi)
Toteutetaan tänä vuonna kahden päivän pyöräilynä. Kokoonnumme Helatorstaina 30.5. klo 9 Blomberginaukiolle (Turku, Kupittaa) ja lähdemme polkemaan kohti Pöytyän Puhon kylää. Yöpyminen Else-Maj'n residenssissä joko sisätiloissa lattialla tai oma teltta mukaan. Seuraavana päivänä palaamme Turkuun. Matkaa tulee yhteen suuntaan 45–55 km. Mukaan evästä matkalle (talo tarjoaa ruokakeiton ja aamukahvin), makuupussi ja alusta, saunavarusteet. Lisää tietoja ja ilmoittautuminen Else-Maj Suolinna p. 040 723 1146, else-maj.suolinna@pp.inet.fi 16.5. mennessä.

8.–15.6. Vaellus Lemmenjoen kansalllispuistossa (Owla)
Ilmoittatumiset 1.5. mennessä Tapio Siikaluoma p. 044 260 4855, tapio.siikaluoma@gmail.com tai Jukka Parviainen p. 040 5316234, jukka.parviainen@outlook.com

16.6. Kävelyä Martimoaavalla (Owla)
Ilmoittautumiset 12.6. mennessä Hannu Liljamo
p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

20.–26.6. Juhannusviikko Susi-Kiisalla (Logi)
Kiisa on varattu Logille kerhoviikoksi. Ilmoittautuminen ja tiedustelut viimeistään 30.5. Paavo Kramsulle p. 040 706 2764, paavo.kramsu@pp.inet.fi

26.7.–3.8. Aikuinen-lapsi-vaellus (Geatki)
Tunturikerho Geatkin perinteinen aikuinen-lapsi-vaellus suuntautuu tänä vuonna Länsi-Lappiin. Vaellus alkaa Ylläkseltä päättyy VaVa-leirille Susikyröön. Tarkemmat tiedot lähempänä ajankohtaa. Vaelluksen vetäjänä toimii Viljasen Mika. Tiedustelut satu.ojala@tunturilatu.fi

17.8. Kävelyä Tervareitillä (Owla)
Ilmoittautumiset 10.8. mennessä Hannu Liljamo
p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

24.–25.8. Sieniretki Rokualla (Owla)
Ilmoittautumiset 4.8. mennessä Mirja Savolainen
p. 050 369 9176, mirjatsavolainen@gmail.com

31.8.–7.9. Kerhoviikko Susi-Kiisalla (Kolbma)
Kolbman ruskaviikko järjestetään Susi-Kiisalla. Luvassa päiväretkiä sekä muutaman yön retkiä myös Norjan puolelle sekä rentoa mökkioleskelua ryhmässä. Kaikki kolbmalaiset ovat tervetulleita!

7.–14.9. Ruskaviikko Susi-Kiisalla (Logi)
Ilmoittautuminen ja tiedustelut viimeistään 31.8.
Paavo Kramsulle p. 040 706 2764, paavo.kramsu@pp.inet.fi

13.–21.9. Ruskaviikko Susi-Kiisalla (Geatki)
Kerhoviikon aikana tehdään päiväretkiä lähiympäristöön ja mahdollisesti pidemmällekin. Viikon ohjelma rakentuu ryhmän toiveiden mukaan. Tied. ja ilm. 20. 8. mennessä Eija Vettenranta p. 040 543 5741

TUNTURILATU-LEHDEN 2/2019 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 6.5.2019 OSOITTEELLA SATU.OJALA@TUNTURILATU.FI

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä.
Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2019

SUSIKYRÖ VANHA KÄMPPÄ (10+4 paikkaa)

2.3.–5.3.	Jäsenvaraus (3/14)
9.3.–16.3.	Owla
30.3–6.4.	Logi
17.4.–29.4.	Jäsenvaraus (2/14)
19.4.–24.4.	Jäsenvaraus (4/14)
24.4.–28.4.	Jäsenvaraus (4/14)
26.4.–27.4.	Jäsenvaraus (4/14)
26.4.–28.4.	Jäsenvaraus (1/14)
1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta talkoot
8.6.–15.6.	SL kesäretkikurssi
29.6.–6.7.	Kumpe vunukkaleiri
27.7.–3.8.	VaVa-leiri

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

9.3.–16.3.	Owla
21.3.–28.3.	Jäsenvaraus (2/5)
28.3.–31.3.	Jäsenvaraus (5/5)
6.4.–13.4.	Jäsenvaraus (5/5)
19.4.–28.4.	Jäsenvaraus (5/5)
28.4.–1.5.	Jäsenvaraus (2/5)
1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta talkoot
8.6.–15.6.	Jäsenvaraus (2/5)
29.6.–6.7.	Kumpe vunukkaleiri
27.7.–3.8.	VaVa-leiri
31.8.–7.9.	Jäsenvaraus (5/5)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

6.4.–13.4.	Geatki
8.6.–15.6.	Kämppätoimikunta talkoot
20.6.–26.6.	Logi
31.8.–7.9.	Kolbma
7.9.–14.9.	Logi
14.9.–21.9.	Geatki
21.9.–28.9.	Jäsenvaraus (4/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

9.3.–15.3.	Utin jääkärirykmentti
15.6.–22.6.	Kämppätoimikunta talkoot
7.9.–14.9.	Owla

VARAUSTENHOITAJA JA AVAINVASTAAVA
Sirpa Alapuranen 050 597 5811
varaustenhoitaja@tunturilatu.fi
sirpa.alapuranen@tunturilatu.fi

ALUE- YM. MAKSUT 2019

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- **Susikyrön (viite 505)** aluemaksu jäsenille **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisan (viite 709) ja Susi-Talaksen (viite 602)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI 11 4108 0010 3176 86**. Maksutapa merkitään kämppäkirjaan.

Aihkin vuokra on 30 €/vrk/koko mökki.

Viikkomaksut:

- **Susikyrön vanha kämppä 600 €, Susi-Oskari 250 €, Susi-Kiisa 275 € ja Susi-Talas 350 €.**
- Viikkomaksu koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi.

Susikyrön autonlämmitystolppien käytöstä veloitetaan **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarissa olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavainten lunastusmaksu

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **120 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään lauantaina 27.4.2019 klo 11.30
Tunturihotelli Vuontispirtti,
Vuontispirtintie 267, Enontekiö.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat ja lisäksi johtokunnan esitys TL:n sääntöihin (TL-lehti 4/2018) sekä varausmökki Aihkin sääntöihin.

Tervetuloa! Kahvitarjoilu Johtokunta

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 8.-11.8.2019

Tervetuloa Hämeenlinnan Lammille, Evon leirialueelle, Jussin nuotiokatoksen ympäristöön. Leirialue sijoittuu Pitkänniemenjärven ja Ylisen Rautjärven väliin. Maasto on vaihtelevaa ja helppokulkuista harvaa männikköä.

Majoittua voi omissa majoitteissa ulkona esim. teltassa, laavussa yms. asuntovaunuissa sekä -autoissa.

Yksityiskohtaisemmat tiedot seuraavassa Tunturilatu-lehdessä.

Ennakkotiedustelut Erkki Maununen puh. 0400 215 521, erkki(at)maununen.fi.

Tunturikerho Alppas.

Oppia toimihenkilöille

Marita Maula

Tunturiladun perinteiseen toimihenkilökoulutukseen kokoonnuttiin 26.1. Tampereella. Mukana oli 22 henkeä kymmenestä kerhosta.

Päivän aikana tutustuttiin puolin ja toisin uusiin ja vanhoihin vastuuhenkilöihin kerhoissa ja Tunturiladun johtokunnassa. Lisäksi käytiin antoisaa keskustelua toiminnan nykytilasta sekä tulevaisuuden toiveista. Etenkin tiedottamisessa toivottiin parannusta sekä nettisivuja helpommiksi. Seuraavan kerran kokoonnutaan samoissa merkeissä jälleen parin vuoden kuluttua.

Koulutuksen järjesti Tunturiladun koulutustoimikunta.

TERVETULOA LAPPIIN!
Tunturiladun Kevätpäivät & -kokous 26.–28.4. Ylikyrössä Vuontispirtillä

Arpajaiset huippupalkinnoin, arpoja myydään niin kauan kuin niitä riittää!

PÄIVIEN OHJELMA

Perjantai 26.4.
Klo 18–21 Osallistujien ilmoittautuminen ja majoitus.
Klo 21 Iltaohjelmaa & rytmiliikuntaa

Lauantai 27.4.
Klo 9–11 Ilmoittautuminen jatkuu
Klo 9.30 Lippu salkoon & Tervetuloa
Klo 10–11 Kyselytunti eli kansa kysyy ja TL:n johtokunta vastaa
Klo 11–11.30 Kokouskahvit
Klo 11.30–13 Tunturilatu ry kevätkokous
Klo 13.30 tiiman jos toisenkin kestävä Susikuppi eli ulkoliikuntaa
Klo 16 Ruokailut, saunat, ettoset...
Klo 19.30 Kuulumisia lähinaapurilta

Sunnuntai 28.4.
Klo 9.30 Hyvää kotimatkaa kaikille, toivoo Njalla eli saatesanat & lipun lasku!

Hotelli Vuontispirtin tarjoukset tunturilatulaisille 26.–28.4.2019

- Pe–Su 2 h huone tai 2 h mökki 130 €/hlö
- Pe–Su 3–4 h mökki 120 €/hlö
- La–Su 2 h huone tai 2 h mökki 80 €/hlö
- La–Su 3–4 h mökki 75 €/hlö

Majoituksen hintoihin kuuluvat ruokailut (aamu- ja iltapala, lounas ja päivällinen) sekä sauna.

- Lisävuorokaudet 22.4. alkaen 45 €/hlö aamupalalla huoneessa ja 40 €/hlö 3–4 h mökissä.

Ruokailut erikseen ostettuna: iltapala 7 €, aamupala 8 €, lounas 9,50 €, päivällinen 16 €

- Asuntoauto/vaunupaikka 30 e/vrk sis. sähkön ja saunan.

Varaukset 31.3. mennessä sähköpostilla tunturihotelli@vuontispirtti.fi tai puh. 0400 380 093

Järj. Tunturikerho Njalla & Tunturilatu ry
Päiville ilmoittaudutaan ennakkoon Njallalle, Hanna Kämäräinen, hannamaijak@gmail.com
Maksu 10 e suoritetaan paikan päällä, käteismaksu.

Tervetuloa Tuturiladun susiaisiin ja syyskokoukseen luonnonkauniiseen Summassaareen Saarijärvelle
25.–27.10.2019

Luonnostaan hyvä summassaari 50
HYLPYLÄHOTELLI 1968–2018
Summassaarentie 180, Saarijärvi • 030 608 50 • www.summassaari.fi
OVTSI

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN TALOUDENHOITAJALTA: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €.
Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta.
Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

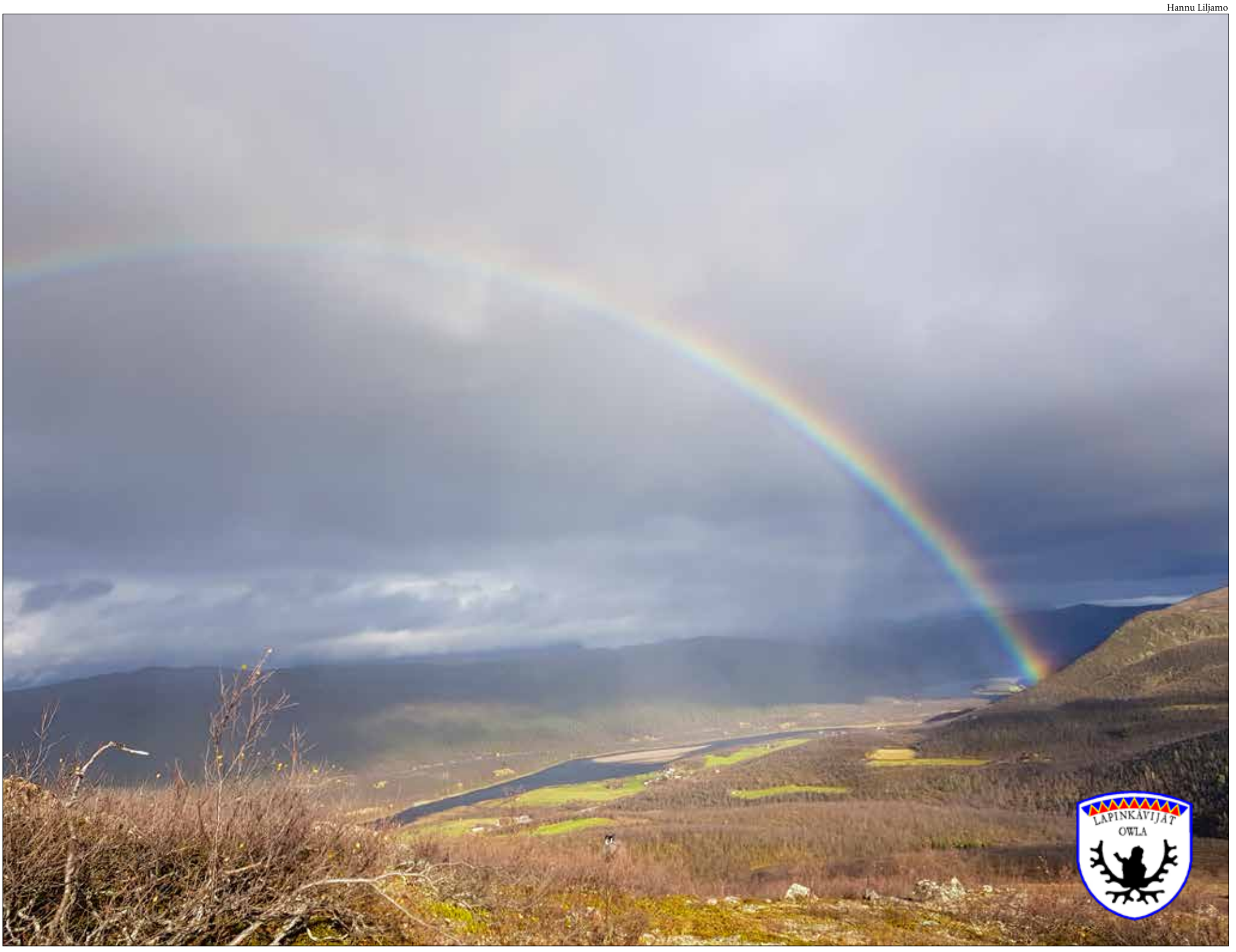
Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86**.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita.
Kämppämaksu vuonna 2018 on
Susikyrö (viite 505) 10 €/hlö/vrk (vieras, ei jäsen 15 €/hlö/vrk),
Susi-Talas (viite 602) ja Susi-Kiisa (viite 709) 7 €/hlö/vrk (vieras, ei jäsen 10 €/hlö/vrk).
Alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua.
Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin maksun voi suorittaa.

Varauskämppä Aihkin varaukset: aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi, 040 577 4100.
Aihkin kämppämaksu on 30 €/vrk/koko kämppä.
Aihkin viite 806.

Hannu Liljamo

Nuvvusskaidilta katsottuna Norjan puolen sade sai aikaan hienoja, koko taivaanrannan valtaavia sateenkaaria.

Susi-Kiisa syksyisen kerhoviikon oiva kohde

Lauantaina 22. syyskuuta aloitimme matkan kahdella autolla Oulusta kohti Susi-Kiisaa mielessä syksyinen kerhoviikko retkeillen ja saunoen Nuvvus-Ailigaksen maisemissa.

Huolestuttavasti sääennuste lupasi runsasta sadetta Nuvvukseen illaksi. Kerhoviikollemme kolmas auto oli jo matkalla meidän lähtiessä.

Kaikkiaan meitä oli kahdeksan osallistumassa kerhoviikolle. Iissä rankkasade laittoi pohtimaan millä tavalla Nuvvuksessa parkkipaikalta saisimme tavaramme kannettua ylös kämpälle. Pysähdys kahvitauolla Napapiirillä, kerhoviikon ruokaostokset ja ruokailu Sodankylässä sekä tauko Inarissa johdattivat meidät Karigasniemeen, jossa tapasimme sinne jo kolmannella autolla saapuneet.

Jatkoimme yhdessä matkaa ja yhdentoistatunnin automatkamme jälkeen olimme perillä.

Onneksemme sääennuste oli tällä kertaa vain ennuste ja saimme sateettomassa säässä kantaa tavaroita ylös kämpälle. Kämppään majoittumisen jälkeen oli vielä käytävä otsalampun valossa autolla jotta aamulla puurot ja sopat saisimme tehtyä.

Nukutun yön ja aamupalan jälkeen ensimmäisen retkemme teimme Giisajärven vastarannan talon kautta ylös rinteeseen ja kuvaamaan Tenojoen maisemia. Norjan puolen sade sai aikaan hienoja koko taivaanrannan täyttäviä kaarevia sateenkaaria.

Illalla nautimme Susi-Kiisan saunan löylyistä ja joku uskalsi käydä järvessäkin. Seuraavana päivänä kuljimme Nuvvusjohkan rantoja ohittaen rinteessä olevan **Jouko Laitin** taiteilija **Sirkka Louhelle** rakentaman Suvituuleksi nimetyn kämpän, johon olimme saaneet tutustua vuonna 2015 kerhoviikollamme taiteilijan tyttären **Suvituuli Louhen** opastamana.

Illalla jouduimme vaihtamaan kämpän tyhjentyneen kaasupullon täysinäiseen.

Kolmanneksi päiväksi saimme sovittua tutustumisen Karigasniemen 17.4.2016 vihittyyn kappeliin, jota esitteli meille kappelin suntio Urho Ylisirkka.

Kappelista jatkoimme kahvitauon jälkeen Karasjoelle Norjan toiseksi suurimpaan kuntaan, jossa sijaitsee Sámediggi, Norjan saamelaiskäräjien keskuspaikka. Vierailimme rakennuksessa, jossa oli meneillään saamelaiskäräjien istunto.

Paluumatkalla Karigasniemen pizzatauon jälkeen palasimme Susi-Kiisalle lätynpaistoon ja saunan lämmitykseen.

Keskiviikkona tutustuimme Tenojoen rantoihin ja päätimme seuraavan päivän retkestä Utsjolle hankkimaan kaasupullo tyhjentyneen tilalle.

Utsjolla tutustuimme vuonna 1853 rakennetun Utsjoen kirkon lähellä oleviin kirkkotupiin. Osa meistä kävi kävelyretkellä Utsjoen geologisella polulla ja laavulla.

Susi-Kiisan parkkipaikalta oli haastavaa kottikärryillä tuoda täysinäinen kaasupullo ylös varastoon. Illalla vaihdettiin Susi-Kiisan huussiin tyhjä alusastia. Täysinäinen alusastia jätettiin kompostikatokseen odottamaan seuraavaa kesää.

Jukka Parviainen

Ihan kohta Ailigaksen huipulla.

Illat kylmenivät ja yöllä oli pakkasta jolloin aamulla lumihiutaleet leijailivat maahan. Revontuliakin oli yöllä ollut nähtävissä.

Perjantaiaamuna ajettuamme autolla Nuvvus Ailigakselle vievän tien poroaidalle kipusimme tietä pitkin Ailigaksen huipulle, josta aukenivat hienot maisemat lumisille Norjan tuntureille ja Tenojoen laaksoon.

Mukavan kerhoviikkomme päätteeksi lauantaina Susi-Kiisa oli jätettävä siihen kuntoon että seuraavilla oli mukava tulla kämpälle. Tavaroita kantaen saavuimme parkkipaikalle.

Edessä oli pitkä kotimatka ajatuksissa seuraavasta syyskerhoviikostamme. Liekö silloin Susi-Talaksen vuoro?

Hannu Liljamo
Lapinkävijät Owla